

BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA

Núm. 10 - FEBRER DEL 1981

EDITAT PER L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

LA VELLERSA

PENSIONS, HOSPITAL,
LLEURE, TESTIMONIATGES,
LA LLAR DEL JUBILAT...

—FEBRER: MES DE
CARNESTOLTES

—EL PLE

—NOVES SECCIONS:

- Coses del poble
- Concurs Cultural Infantil
- Jo compro, jo venc...

—Col.laboracions i les
seccions habituals

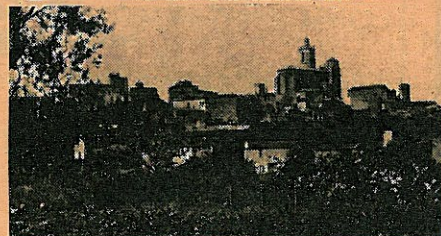
CASSINO LLAGOSTERENC

CARNESTOLTES DE 1928

**EXTRAORDINARIS BALLS,
CONCERTS I SARDANES**

amenitzats per la tan renombrada
COBLA-ORQUESTRA

**ANTIGA PEP
DE FIGUERAS**

DIES 19, 20 I 21 DE FEBRER

COMERCIAL 26

C/ Nou 26 Tfno 83 02.16

- Tubs i accessoris de PVC
(Evacuació Sanitària i Pressió)
- Tubs i accessoris de Polietilè
- Canal i accessoris de PVC

- Planxes de plàstic ondulades
- Mangueres per a regar
- Sifons per a desguassos
- Massilles i Silicona

Auto-Escuela
Llagostera

Consúltanos en:

Passeig Tomàs de A. Boada Borrell, 10

Teléfono 83 00 81

LLAGOSTERA

Grupo La Paz, s/n.

Teléfono 85 05 46

VIDRERAS

PÒRTIC

SUMARI

- 1 - Fotos portada, Mercè
- 3 - Pòrtic
- 4 - Carnaval:
"Recordant un ans d'ahir
de la nostra vila" per en Tià
- 6 - Greca per Teve
- 7 - El Ple
- 8 - Jo compro, jo venc...
- 9 - Necessitat d'una guarderia,
per D. Vert
- 10 i 11 Coses del Poble
- 13 a 19 "La tercera edat a Llagostera"
- Introducció
- Estadística
- Pensions
- Entrevista: Ramon Cantó
- Visita a l'Hospital
- Què fan les persones grans
en el lleure?
- Són suficients les pensions?
- Testimoniatges
- Llar del Jubilat
- Pensar i parlar, per en Tià
- 20 i 21 Esports
- 22 - Plana pels infants
- 23 - Concurs Cultural Infantil,
per en Llorenç
- 24 - Portaveu dels lectors:
"Contestant un escrit, però
dient quelcom"
"El Carrer del Sol" per A. M.
"Regidor Socialista a la
Comissió Permanent"
- 26 - Acudits d'en Ramon
- 27 - Ni Mar, ni Muntanya..., per jvb
- 28 - Opinió:
"Simplement una lamentació"
per "un que fuig"
"1.000 dies de Llagostera"
per Enric
- 29 - Racó dels poetes:
Sole-dad (Michael)
Josep Calvet
- 30 - L'Associació fa saber
Mots encreuats núm. 3

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

PÒRTIC

Fa pocs dies, informàvem casa per casa a tot el poble, de què una vegada superats part dels problemes existents, sortiríem de nou aquest mes de febrer: al mateix temps amb el lema "Per a la Cultura i la Informació" demanàvem subscriptors i participació per a poder consolidar definitivament el Butlletí. La crida ha estat relativament ben rebuda, encara que necessitem més llagosterencs que s'interessin per aquest treball, que és el de tot el poble.

—En aquest número escollim de tema central: La Vellesa. Aquesta "tercera edat" que temem, i alhora desitgem arribar. Hem intentat fer un informe complert, amb estadístiques, pensions, xerrada a l'Hospital, testimoniatges, situacions de la gent gran...

Des d'aquí volem retre homenatge a dues persones que, segons el cens de l'Ajuntament, són les més grans avui a Llagostera: dels homes, és l'Eusebi Casanovas Roquer, nascut el 12 - 4- 1889 (93 anys), i de les dones, na Francesca Coris Borrell, nascuda el 21 - 1- 1882, que per tant ara és centenària. Aquesta senyora actualment resideix a Barcelona.

—Febrer és el mes del Carnaval, del Carnestoltes, aquesta bella i vella tradició —a Llagostera perduda— que nosaltres hem buscat a través del temps, amb l'ajut de l'amic Tià, que a més ens ha cedit el programa de la portada. Reivindiquem el CARNAVAL A LLAGOSTERA! Que la festa torni al poble, com el poble vol tornar a la Festa!!

—Hem ampliat els Temes Locals, que ara anomenem "Coses del Poble", i procurarem, cada vegada més, que res se'ns escapi, que tota notícia tingui el seu racó. Estrenem Secció d'Esports, informant, a cura de les mateixes entitats, de tot el que ha estat important durant el mes, quan a Futbol, Motos, Hoquei, Bàsquet, Handbol... També un Concurs Infantil de preguntes culturals, sobre el poble, que esperem tingui el ressò que mereix l'esforç del seu realitzador, en Llorenç Ventura.

Ah! I el proper mes de març, 1.er aniversari de sortida!..

COL·LECTIU DE REDACCIÓ:

Marta Albà, Esteve Barceló, Ramon Brugulat, Mercè Carbó, Vicenta Casamitjana, Enric Ramionet, Elena Roget, Amadeu Rovira, Lluís Torres, Miquel Trias, Joan Ventura, Ruth Vert.

Llagostera, febrer del 1981

"BUTLLETI DE LLAGOSTERA"
núm. 10

Dirigit pel: Col·lectiu de Redacció

Editat per: L'Associació de Veïns
Apartat 54 LLAGOSTERA

Imprimeix: Gràfiques Duch - Cassà

Dipòsit Legal: GE-300-1980

CARNAVAL

Carnaval o Carnestoltes ens visita un cop més en aquest febrer com arreu, a pesar de la seva mutilació sota la dictadura, entre perruques i disfresses. Disfresses i gatzara amb precedents directes en les grans festes de l'Imperi Romà, en les quals ja estaven establerts alguns períodes de disbauxa instaurats per religions anteriors al cristianisme. Hom podria qualificar de eròtics-piadosos els ritus celebrats en aquests temples en el Baix Imperi; ritus dedicats als déus i a les deesses de la fertilitat, on l'home i la seva companya, disfressats d'animals considerats imprescindibles en l'economia domèstica, procreaven en públic tot creien que l'excedent vital d'aquestes manifestacions revertiria sobre els animals imitats.

Són conegudes del principi de la nostra era, orgies pels carrers, celebrades pocs dies després del Solstici d'estiu, on els catalans es disfressaven de cèrvol, alhora que també ens ha arribat notícia de l'esforç de l'església i en especial del bisbre de Barcelona, Sant Pacià, qui adreçà un document molt enèrgic ("Del cèrvol") al poble barceloní, però aquest continuà fent-lo.

Ja en el segle VII l'església aconsegueix un canvi en les disfresses al mateix temps que un retard en el temps anyal d'aquests ritus. No podrà evitar però que rebrotin abans de la Quaresma, encara que ara, aquesta derrotarà any rera any a Carnestoltes qui hereta el sentit fecund de la vida dels antics cerimonials de la fertilitat.

Carnestoltes, però, està controlat dins la seva subversió mentre serveix de vàlvula d'expansió d'una societat en la que es pot i cal permetre-la per tal de mitigar la real. Carnestoltes pot denunciar en el seu discurs inaugural tot allò que ha esdevingut en el poble durant l'any, però l'endemà quan els pallassos, els soldats, els pirates, etc., hagin tornat a l'oficina, el taller, l'ordre establert pel poder tornarà al carrer, per tornar-lo a frenar l'any vinent gràcies a la disfressa, la qual ens posa a l'abast de la mà, l'oportunitat d'arribar dins d'altres personalitats, tot mantinguent-se en l'anonimat sota unes robes que en definitiva ens parlen de la cultura on la nostra societat està immersa, referències d'un passat, de la nostra història, enigmes del nostre avui.

El carnaval parla de la naturalesa humana i l'home parla en el seu fer de la terra en la qual balla, terra, que un cop més, arreu es farà ressò de la gatzara de llurs carnavals, acollint les fantasies en ella inspirades.

Col·lectiu de Redacció

RECORDANT UN ANS D'AHIR DE LA NOSTRA VILA

Eren tres dies de festes populars de caràcter propi, d'illusions, disbauxes, diades de disfressar-se, balls, bullici i espectacles de gresca.

En la nostra vila, jo crec que es celebrà en un temps que de tan llunyà és fosc. Jo, el vaig conèixer de molt petit. Era l'any 1904, quan acompanyat de la mà de la meva mare, veníem del veïnat de Pocafarina (on vaig néixer) i en passar pel carrer de Ganix, davant de la fàbrica de taps de "Can Quel", penjat a prop d'una finestra, hi havia un gran ninot d'aspecte i figura grotesca, vestit amb roba ridícula; vaig preguntar-li que era allò, va dir-me que no tingués por, que era la figura d'en Carnestoltes.

Passà el temps i quan més grandet, vaig conèixer que era el Carnaval.

Contaré alguna cosa encara que ho faré a salt de llebre quan els gossos la volen atrapar.

Fins per allà l'any 1910, els dies de Carnaval, es ballaven les sardanes a la plaça de Dalt (avui Plaça de la Llibertat), que la gent omplia de gom a gom, havent-hi un gran número de disfresses. Tot era moviment i cridòria. El marc que ostentava la plaça era bonic, tots els balcons i finestres, voltant d'ella, estaven plens de mirons, inclús en els esgraons que encara es conserven on també hi seia l'orquestra.

Els matins sortia una estudiantina que neixia d'un cor de la vila; tots ells amb una llarga capa negra i un bonic barret. Eren d'admirar.

Ans de cantar (diem-ne la peça forta) entonaven un breu introit que portava aquesta lletra: "Salut companys de feina, que feu camí parats, deixeu en repòs l'eina que el Carnaval ha arribat".

Les passades tenien lloc entrada la vetlla, eren molt concorregudes; consistien en què la gent principalment jove, saltava i brincava al so de la música que tocava aires alegres i populars propis de la diada. Es recorrien els principals carrers de la població.

Els balls de tarda, sempre molt animats, moltes disfresses, vestides amb robes impròpies de l'estament social que ocupaven, inclús representaven un diferent sexe (en aquell temps era molt).

Una de les disfresses més usades era la cara tapada amb una màscara de cartró de figura grotesca i el cos tot ell ben tapat amb un cobre-llit, lligat a la cintura, era una bona manera de dissimular el sexe.

En els balls es dissipaven molts de paperets, serpentines, i unes boles plenes paperets, anomenades "neu". Entre disfresses i públic hi havia fortes lluites que s'acabaven a la manca de municions.

Les orquestres eren d'aquelles que feien molta remor. Alguns anys la banda del Regiment d'Assia número 55, destacada a Girona, va ésser la protagonista en els actes que celebrava el Casino.

Un any una Societat anomenada Nova Armonia, organitzà una gran passada, amb vestimenta de gran categoria i malbaratament de llum, amb atxes; va ésser poc concorreguda, es considerà de desafiament i acte polític.

Arreu dels carrers no hi faltava el bon humor: Uns, voltats de quitxalla fent la "figareta", altres representant grans senyors, uns altres simulant un gitano esquilant un burro, altres fent ballar un ós, donant fortes garrotades a l'esquena del com-

pany (ós), que portava la pell molt ben protegida amb una gran rusca, i altres badant, fent... el ridícul.

La Societat "Penya La Nau", un any organitzà una "rua" que va ésser molt ben acollida, hi havien entre altres coses una gran barca damunt d'un camió, tot molt ben adornat; la barca la embellia un bon número de boniques senyoretes de la població.

El camió era propietat del transportista Payret (Calvet), al darrera seguien altres cotxes, comparses i públic.

La Bande del REGiment d'Assia a Girona, tingué al seu càrrec aquest i altres actes que organitzà la Societat.

En un programa del "Casino Llagosteren" Carnaval 1928, anunciava extraordinaris balls, concerts i sardanes per la Cobla-Orquestra Antiga Pep de Fígueres, s'anunciava també els originals i colossals Balls del Globo, Pinyata i del Fanalet. Al final del programa hi havia aquesta nota: "Per aquest ball, està avisada l'ambulància de la Creu Roja per a poder recollir els ferits després de la batalla de boles".

Quan una màscara era dubtosa, un delegat de l'autoritat l'invitava a identificar-se.

Al darrer dia la joventut apurava el temps fins l'últim moment, doncs sabien que ve-

nien set setmanes de dejuni, en què el ball era rigurosament prohibit. Era castigat per la llei i pecat mortal per l'ànima.

Una vegada es donà el cas en un ball de màscares que un jove, fi, savi i espavilat (segons ell), s'imaginà haver fet una bona conquesta, amb una alegre i simpàtica damisella.

Van sortir a passeig. A la seva manera tot anava bé, ja tenia la mel a la boca, faltava poc per... allò, quan esdevingué la ràpida fugida de la simpàtica senyoreta deixant boca badat a aquell babao d'home, que tan cèlebre conquesta havia fet. La que va fugir era també un mascle.

Enterrar el Carnestoltes

Era costum que passats els tres dies de bullici es figurava un enterrament, portant a Carnestoltes a enterrar o cremar. Aquest dia la gent sortia al camp a fer berenades, o bé acudir a les cases del voltant de la població on hi havia tiberis fartaners que acompanyats amb llargs "tragos" d'aquell bon vi de la vinya de la casa, omplien el ventrell.

Les circumstàncies van fer que el Carnaval marxés. Ell ha tornat, el que no ha tornat és l'alegria i germanor del carnaval del temps dels nostres avis.

Per en Tià

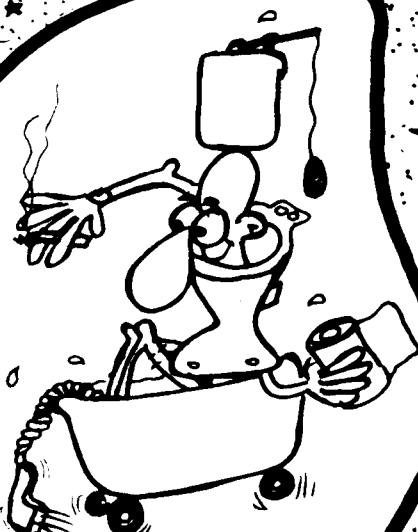
gresca

Amb motiu de la celebració del carnestoltes hem volgut fer un petit figurí de les disfresses que es portaran aquest any, esperem en traqueu bones conclusions

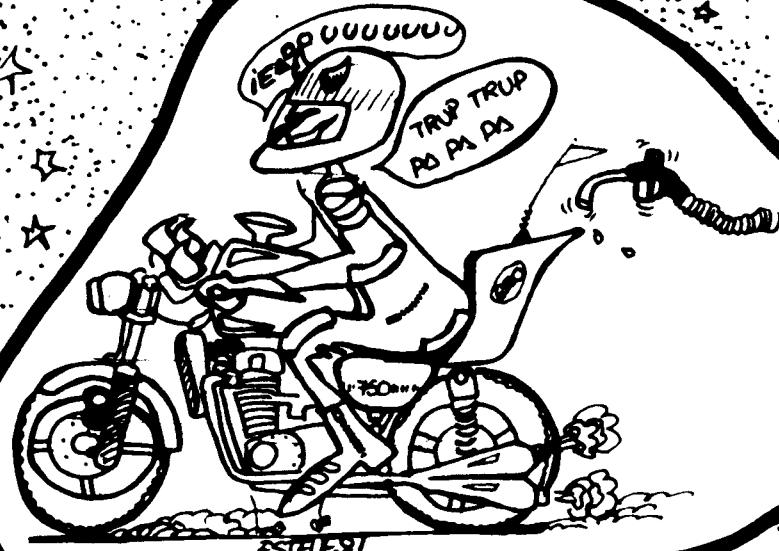

AMB AQUESTA DISFRESSA CAUSARE SENSACIO

DISFRESSAT DE SUPERDIMIT

DISFRESSA DE TOILETTE

ESTRENT

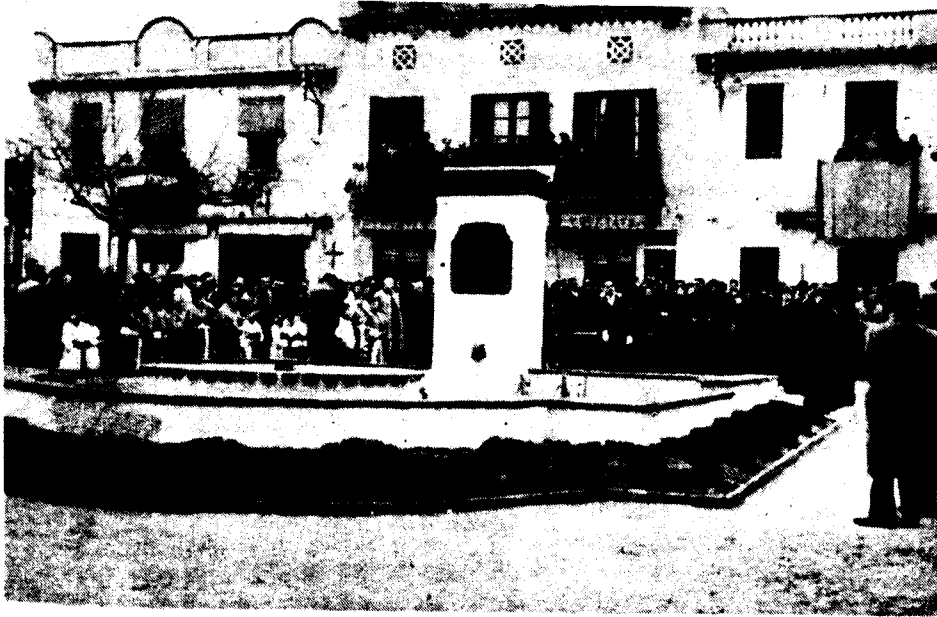

VIU INTENSAMENT LA TEVA DISFRESSA

EL PLE

6 de febrer

No gaires anys enrera la Plaça Catalunya (aleshores "Plaza España") es veia així; una solució que no ha perdurat. Ens serveix ara per a reflexionar sobre l'actual oportunitat de fer-la més gran i estructurar-la definitivament.

El Ple ordinari del dia 6 de febrer va començar molt puntual i es va desenvolupar sense massa controvèrsies.

En primer lloc el Sr. Secretari va llegir un Real Decret Llei pel que es modificaven diferents normes municipals. De la mateixa manera va llegir, després, la "Memòria de secretaria" on s'informava del nombre de sessions, de plens, permanents, recaudacions..., fent menció especial de l'elaboració del Butlletí d'informació Municipal i de l'informe de l'Hospital.

Seguidament es va votar favorablement la modificació del pla parcial de la Canyera i del projecte d'enllumenat de la carretera de Tossa. En canvi en tractar l'assumpte de l'adjudicació de la cartografia local, que s'ha de fer en vistes a les normes subsidiàries, no hi va haver tanta unanimitat de criteris. Els plànols referents al casc urbà ja són fets, es tracta d'ampliar-los a les

altres zones. Això es pot fer a llapis o a tinta, però es va preferir la tinta perquè encara que fos més car, dura per sempre. El Sr. Nuell va dir que l'oposició no es podia comprometre si no hi havia un pressupost global, en canvi el Sr. Codina considerava que es podia aprovar l'adjudicació si s'especificaven les condicions que la casa havia de complir. Es va aprovar això últim per 7 vots a favor i 4 abstencions. Després es va acceptar per unanimitat demanar una subvenció a la Diputació per a costejar aquesta cartografia.

A continuació es va llegir una carta de la Guarderia "El Niu" que demanava un altre local dins les escoles velles, per ampliar-la. El Sr. Puig va informar, que després de certes gestions, semblava que es podia comptar amb el que ara disposa l'AA. VV. Tant el Bell-Matí com el Futbol estan d'acord en compartir els seus respectius locals, els primers per-

què l'AA. VV. pogués treballar-hi i els segons perquè hi pogués fer assemblees i reunions. S'aprovà per unanimitat.

Precs i preguntes.— El senyor Parés en nom del seu grup, va plantejar una sèrie de preguntes:

Què passa amb la Plaça Catalunya?— El Sr. Codina contestà que definitivament no s'hi podia edificar. Però "la Caixa" considera que l'Ajuntament es va portar molt malament al retirar-los-hi el permís d'obres i no s'acaba de decidir. S'està esperant una contesta. S'ha d'estudiar si es tira endavant el projecte de l'anterior Ajuntament o es fa una altra cosa.

Terrenys de la FEVE.— Hisenda està intentant recollir suficient informació com per a poder valorar els terrenys.

Vivendes de protecció oficial.— Actualment hi ha unes 50 persones apuntades, les condicions de les quals s'han d'examinar detingudament. S'aprovà tancar el plaç d'inscripció el dia 25.

Pati de les Escoles.— El problema està en què el desnivell del pati fa caure la sorra al carrer Ganix. S'ha pensat en aglomerat asfàltic, però s'està esperant que l'arquitecte del Ministeri s'ho vingui a mirar.

Pista poliesportiva.— S'han de solucionar alguns aspectes del projecte.

Convocatòria plaça Agutzil.— Hi va haver un candidat de Tossa, però al cap de 8 dies se'n va desdir.

La sessió va ser tancada per l'alcalde en mig d'una discussió arrel d'una petició d'explicació per part del Sr. Nuell d'uns diners ingressats al compte de l'Ajuntament per un procediment no reglamentari.

Col·lectiu de Redacció

**garden center
costa brava**

JARDINERIA

Martinez

32 06 80
Ctra. Comarcal C. 250 - Km. 25,7
de Girona a San Feliu de Guíxols

LLAGOSTERA
(Girona)

TALLERS

SERVEI DE GRUA

Ctra. de Tossa, 13
Telèfon 830-389

LLAGOSTERA
(Girona)

BANQUETS

NOCES

BATEIGS

"Can Sendo"

RESTAURANT - PIZZERIA

Especialitats i Plats Típics

APARCAMENT PROPI

Carrer Camprodon, 5
(al costat gasolinera)

LLAGOSTERA (Girona)

**JO COMPRO,
JO VENC...**

Aquí tothom qui vulgui, hi pot anunciar
el què li sembli.

Especuladors abstenir-se.

**BOUTIQUE
LLOSENT**

Passeig Pompeu Fabra n.º 62

LLAGOSTERA

*— Busco gos cuniller que vagi bé. — Tel. 830111

*— S'ofereix per a fer de "Canguro" els dissabtes i vigílies de festa. — Tel. 830221. Nuri.

*— Compro escriptori de segona mà, que sigui de bon pagar. Raó: Joan (la Redacció).

*— Busquem subscriptors, anunciants, col.laboradors. La Redacció.

*— Soy un jubilado de 60 a. aunque no los aparento. Renta de 200.000 mes, piso, ahorros, torre en la montaña. Deseo formar un hogar. Géminis. Tel. 302.09.69

*— Venc una Guitarra Baixa en bon estat.- Tel. 83.01.58. - Esteve

NECESSITAT D'UNA GUARDERIA

La necessitat de l'existència de les guarderies ve donada, actualment, per la integració de la dona en el món del treball. La dona vol treballar fora de casa i, no sempre, per necessitats econòmiques. Per això li cal una institució que tingui cura dels seus fills en les hores en que tant ella com el pare no poden fer-se'n càrrec.

Una altra de les causes de la necessitat de les guarderies és l'aspecte educatiu que ha de proporcionar una institució d'aquest tipus.

Potser el que primer caldria fer és definir la paraula "educació" que molt sovint es confon amb "instrucció". No és fàcil fer-ne una definició doncs són moltes les que s'han escrit al llarg de la història. Algunes de les quals són:

"L'educació és el perfeccionament intencionat de les facultats específicament humanes".

"L'educació no crea a l'home l'ajuda a crear-se a si mateix".

"L'educació consisteix en formar a joves éssers humans en la llibertat, la justícia i la pau".

"Educar és ajudar a l'individu a desenvolupar, d'una manera harmònica, totes les seves capacitats".

De totes aquestes definicions es pot treure la conclusió que educar és manipular. Però cal tenir en compte que no-educar és també manipular. Per exemple:

Els educadors, tant mestres com pares, poden tenir com a objectiu educatiu que el nen aconsegueixi tenir una actitud crítica davant la vida. Si nosaltres aconseguim aquest objectiu hem manipulat el nen doncs li hem posat al seu abast les eines necessàries perquè ell tingui aquesta actitud. Però si nosaltres no volem que aconsegueixi aquest objectiu i li neguem l'ajuda també el manipulem doncs fem d'ell un conformista.

En dues definicions l'educació ens parlen de "capacitats del nen" i "facultats del nen". Ambdós conceptes vénen a significar el mateix, és a dir, els aspectes de la persona que cal desenvolupar. Si ens centrem en els infants de la guarderia d'edats compreses entre els 18 i 36 mesos els aspectes que cal desenvolupar són, a trets generals, els següents:

-Domini del propi cos. Això suposa activitats de moviments amples (córrer), moviments curts (retallar), equilibri (caminar sobre una ratlla), etc.

-Les bases del coneixement. És a dir: les percepcions visuals: color, tàctils, textures, etc., no-

-L'adquisició d'hàbits. Els hàbits que s'adquireixen en aquest període fan referència a la higiene i neteja (rentar mans, mocar-se), l'autonomia personal (menjar sol, descordar-se el davantal, penjar l'abric), la comunicació i relació (no donar empentes, parlar sense crits), al treball i aprenentatge (escoltar, memoritzar).

-L'afectivitat i la sensibilitat que es desenvoluparan si nosaltres ens mostrem afectuosos i sensibles envers ells i el món que els envolta. Si, pel contrari, l'ambient que els hi proporcionem és

hostil i fred, l'afectivitat i la sensibilitat aniran desapareixent.

-El llenguatge que servirà per expressar les relacions que s'estableixen en el propi jo, entre les altres persones i entre el món que l'envolta.

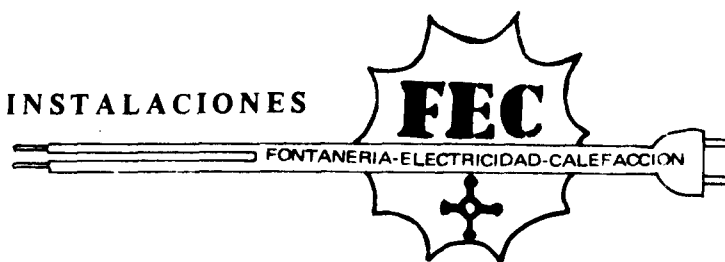
-El procés de socialització. En els primers anys el nen accepta a l'altre com a part integrant del medi però no hi ha encara col.laboració (juga sol, no deixa les joguines).

Si aconseguim el desenvolupament harmònic de tots aquests aspectes es pot dir que hem educat. D'aquí podem deduir que l'educació té molt poca cosa a veure amb la instrucció que es defineix com "l'acció de donar coneixements o informacions a algú". Cal destacar que ens els primers 6 anys de vida no es pot donar instrucció als nens doncs no tenen capacitat d'abstracció i tota instrucció suposa una abstracció. No hem de confondre la instrucció amb el coneixement perceptiu (colors, formes, tamanys, etc.).

Hi ha qui pot pensar que tot això són paraules molt boniques però que el que cal és anar per feina i ensenyar-los-hi a llegir i escriure. Aquest punt el deixarem per una altra ocasió.

D. Vert

INSTALACIONES

FONTANERIA-ELECTRICIDAD-CALEFACCION

C/. Colón, 14
LLAGOSTERA (Girona)
Tel. (972) 83-04-96

COSES DEL POBLE

GRUP "RIALLES" A LLAGOSTERA

Promogut pel "Casal Parroquial Llagosterenc" s'ha format el Grup "Rialles" de Llagostera, adherit al moviment "Rialles de Catalunya", una delegació d'Omnium Cultural. Són un grup de persones que organitzen espectacles per a nen i nenes, com, teatre, titelles, pallassos, mim, etc. A més del Casal, col·laboren amb el Grup "Rialles" a Llagostera, l'Ajuntament, l'Associació de Pares dels Col·legis "Nacional" i "Ntra. Sra. del Carmen", G.E. Bell-Matí, Grup d'Amics del Teatre i diversos joves. De moment s'ha previst que es faci un espectacle "Rialles" cada últim diumenge de mes. La primera actuació va ésser el 25 de gener al teatre del Casal, on es presentà el "Grup 69 Teatre" sota la direcció de Joan Guasch, amb l'obra "Juguem a Pallassos".

A part d'uns petits problemes en la coordinació dels treballs dels nens dels Col·legis, va ésser un èxit, i esperem que la participació de la mainada augmenti cada vegada més.

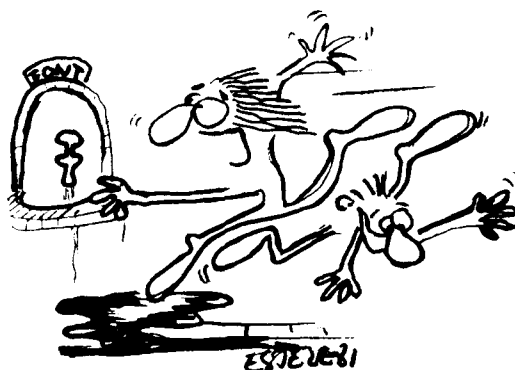
TEATRE

També el divendres 30 de gener, la secció teatral del Cercle Cultural Colomenc de Santa Coloma de Farners, presentà l'Obra d'Alexandre Casona: "Les tres perfectes casades". La funció resultà força entretinguda i divertida. Hem de destacar la poca assistència, ja que només hi havia 50 persones, que tot i així aplaudiren fortament l'actuació.

El 6 de febrer, també al Casino Llagosterenc, es presentà l'obra d'en Pitarrà "Don Jaume i el Conqueridor" a càrrec del grup "Atrezzo". Es curiós observar com el teatre s'omplí amb aquesta representació que podríem classificar propera a "S", mentre que en altres ocasions el teatre no és tan ben rebut a Llagostera.

CAIGUDES AL CARRER MIGDIA

A la font del carrer Migdia hi ha caigut molta gent, senyores sobre tot, no pas degut a ensopegades, sinó a què la font raja sempre, i com que el desguàs està embossat, l'aigua que cau a la vorera queda glaçada els dies de molta fred, fent que les persones que hi passen, rellisquin i caiguin. Ens van dir que ja s'havia avisat a l'Ajuntament, perquè ho arreglés, però a l'hora de redactar això encara no ho han fet.

CINE: "1000 DIES DE LLAGOSTERA

Aquesta pel·lícula es presentà al públic el dia 9 de gener. Fou molta l'assistència. El benefici s'entregà a la Creu Roja local.

El film realitzat per en Pepe Fernández, amb la col·laboració d'en Quim Planella, està força ben aconseguit, si considerem que són amateurs. Al llarg del mateix es pot veure una evolució positiva tant en la filmació com en la fotografia. El tema és interessant ja que segurament és l'únic document que relata el que pot ésser part de la vida d'un poble (Setmana Santa, Festa Major, Ram, Eleccions...) encara que si troben a faltar moltes coses.

Creiem que a manera d'arxiu, seria prou interessant filmar-ne una amb els successos i esdeveniments més importants de cada any.

FESTES DE NADAL

Han passat les Festes Nadalenques i, amb elles, tot un seguit d'actes que s'han anat fet durant aquests dies. A continuació en farem un petit esboç:

PRESSEBRE VIVENT i MISSA DEL GALL. Una estona bans i després de la Missa del Gall es representà el Pessebre Vivent pel carrer de la Processó i voltants. Va ésser molta la gent que va anar a veure les diferents escenes.

Durant la Missa del Gall l'església quedà plena de gom a gom, encara que potser molts van anar-hi per seguir la tradició i no pas pel que representa. L'antic Cor Parroquial acompanyà musicalment tota la Missa.

CAVALCADA DE REIS. Va ésser molt lluïda, potser més que altres anys, ja que els Tres Reis anaven en unes carrosses molt engalanades i adornades. Van ésser seguits per molta mainada que portaven els tradicionals fanalets encesos.

EXPOSICIO DE FOTOGRAFIA i PINTURA. Resultà força concorreguda, essent molt comentada l'exposició de fotografia del desaparegut artista local Emili Vilà, organitzada pel Col·lectiu de Redacció d'aquest Butlletí. Quant a l'exposició de pintura cal ressaltar la participació local i la qualitat d'alguns dels quadres exposats.

ATRACAMENT A LA "CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL"

La sucursal de la Caixa d'Estalvis de Girona va començar l'any amb mal peu, ja que fou atracada a principis de gener.

Era prop de migdia quan va entrar un home, d'aspecte normal, dient que volia obrir una llibreta d'estalvis. Li van dir que havia d'esperar-se un moment, doncs hi havia clients davant d'ell. Quan va ésser atès, en lloc d'obrir la llibreta es va treure una pistola de la butxaca, i exigí tots els diners de la caixa forta. S'endugué prop d'un milió de pessetes.

REIVINDICACIO: UN VISCA A LA NETEDAD!!

Ja en altres ocasions n'hem parlat, però pensem que cal insistir una vegada més: —No és possible tenir el poble més net?— Com que no trobem exemples "nacionals", hem de sortir a l'estranger, especialment els països centre-europa: Austria, Suïssa, Alemanya..., on es pot comprovar que, per sistema, la netedat és quotidiana. —Aquí costaria tant l'aconseguir-lo? Potser manquen papereres, llocs per abocar escombraries, etc., però el problema el veiem més a nivell educacional, començant per la família, l'escola, el treball, i en definitiva, com a norma de civilització.

Un exemple de que les coses no van bé, ho demostra el fet de que l'Ajuntament va netejar diferents indrets dels voltants del poble. Ara en alguns ja ni es coneix, i en contrapartida n'han sortit de nous.

Des d'aquí volem reivindicar un **VISCA A LA NETEDAT!!** Com a mesura indispensable creiem *urgentíssim* l'acceleració del Segon Pla de Sanejament (canalització i depuració de totes les aigües residuals, etc.) i una campanya per a evitar que la gent tiri les escombraries a qualsevol lloc.

Quan serà que a l'estiu (en un any de pluges) ens podrem anar a banyar a la Riera Gotarra...?

BOTIGUES: DIUMENGE, OBERT O TANCAT?

Segons hem vist en alguns dels establiments que normalment despatxaven els diumenges (queviures), s'ha prohibit per part de l'Ajuntament el fer-ho. Hem consultat diferents fonts i sembla que un possible motiu és que el Super "Aldi" volia obrir, aleshores es va dir "o tots o cap". I així s'ha quedat amb ningú. Si pensem a qui perjudica aquesta decisió, veiem que al consumidor. De tal manera que al menys teòricament —sempre hi han excepcions— no hi ha cap establiment on es pugui anar a comprar queviures els dies de festa. —A qui beneficia això? —La veritat, no ho sabem. Es com la manca de pa els dilluns. Tothom té dret a la festa, i no un dia,

sinó dos, però creiem que hauria d'ésser per torns, és a dir que sempre hi hagués algú obert al públic. I si en lloc d'un n'hi ha dos, millor que millor.

PODA DELS ARBRES

A finals del mes de gener es començà la poda dels arbres del Passeig, la Plaça i altres carrers. Aquest any es veu que ho volien fer més depressa i es van afanyar a tallar les branques, deixant-les al bell mig de les voravies, sense arraconar-les ni apilar-les, durant un dia o dos, amb el perill d'ensopegar, caure, i haver de baixar al carrer per no poder passar. Creiem que s'havien d'apilonar a una vora i no deixar-les escampades.

També hem sabut que han estat tallats els eucaliptus que hi havia prop del col·legi "Nacional" i que fa pocs dies havien aixecat certa polèmica entre els veïns d'aquella zona, uns a favor de tallar-los i els altres en contra. No sabem si la decisió adoptada ha estat la més adequada.

CURSET DE CATALÀ

S'ha començat a les Escoles Nacionals, un curset de català, amb l'assistència d'uns 40 alumnes. El professor és en Jaume Moll, i les classes es fan cada dimarts i cada dijous de 2/4 de deu a les onze del vespre. Ha estat organitzat per l'Associació de Pares d'Alumnes dels Col·legis "Nacional" i "Ntra. Sra. del Carmen", junt amb l'Ajuntament. El preu d'inscripció era de mil pessetes, a més del cost dels llibres. Els curssets duraran fins al maig o juny. Es preveu que podrien continuar el curs vinent.

ACCIDENT AUTOMOVILISTIC

El dia 30 de gener van col·lisionar dos cotxes al encreuament de la carretera de Girona amb el carrer Sant Feliu, davant mateix de "Can Sais". Els fets segons ens va comentar un home que ho va presenciar, succeïren així: un cotxe que anava en direcció a Sant Feliu va ésser envestit per un altre que sortia de la gasolinera i anava cap a dins del poble. El xoc va ésser molt aparatós, resultant el conductor d'un dels vehicles ferit.

BARALLES AL CAMP DE FUTBOL

El propassat 25 de gener, en el camp de futbol de Llagostera es disputava un partit entre l'equip local i el Palafrugell. Durant el transcurs del mateix el joc es va anant embrutint i en un moment donat, un jugador del Palafrugell insultà un del Llagostera, fill d'una autoritat local que estava presenciant el partit.

Ja hi vam ésser!: Insults, crits, males paraules..., tant a l'àrbitre com als jugadors forasters.

Va acabar el partit amb el resultat favorable als visitants. Però l'esmentat pare acompanyat d'una altra autoritat local i més gent, van intentar agredir a l'equip contrari, no aconseguint-ho, ja que les forces de l'ordre ho van impedir. Aleshores un grup de fanàtics del Llagostera no entenien perquè la Guàrdia Civil protegia als forasters. La tensió va arribar al límit i els Guàrdies van haver d'impedir una agressió, tombant a terra un ciutadà d'aquesta vila, cosa que va calmar els ànims. L'endemà les dues autoritats i altres veïns van haver de presentar-se al "Cuartelillo". Creiem que l'espectacle va ésser realment vergonyós.

Col·lectiu de Redacció

drogueria **puigdemunt** bricolage

Passeig Romeu, 2 - Telèfon 83 01 41

Construcciones

JOSE

Ramírez

Urbanización «Cal Curt»

Teléfono 83 02 26

LLAGOSTERA

TALLER MECÀNIC

R. Corominas

SERVEI DE GRUA

Reparacions en general

Ctra Sant Llorenç ☎ 83 05 78 - 46 09 13 **LLAGOSTERA**

TRANSPORTS

JAPIC

A TOT ESPANYA

Servei de Recaderia de

Llagostera a Girona, a Barcelona

Carrer Girona, 16 i 20

Telèfon 83 01 83

LLAGOSTERA

SO RÀDIO

TELEVISIÓ

ELECTRODOMÈSTICS

Engiond

la tercera edat a llagostera

INTRODUCCIÓ

L'elecció de "els vells, el seu món i problemes" com a tema central del Butlletí d'aquest mes no és gratuïta, es deu a la intenció de recordar l'existència d'un dels grups més nombrosos de marginats que crea aquesta societat, dins del que, més tard o més d'hora, ens trobarem la majoria de nosaltres.

La raó d'aquesta marginació és clara: els vells, a diferència de la classe treballadora (sense oblidar els problemes d'aquests) no són necessaris pel funcionament de la "màquina". Són en definitiva una càrrega dins l'actual societat deshumanitzada.

Volem fugir de l'enfoc sentimental amb el que s'acostuma a tractar aquest problema en els grans medis de comunicació. Així en programes com "Un mundo para ellos" de TVE, s'omplen la boca amb paraules solemnes que no són res més que demagogia: Demanen Amor en majúscula pels vells, oblidant que l'amor es quelcom espontani i personal que no es pot exigir a ningú, i no obstant s'abstenen de denunciar la insuficiència de les pensions, la manca de centres... s'abstenen de reclamar JUSTICIA, —no caritat o beneficiència—, així mateix sembla que ignorin quelcom tan evident com que els problemes esdevenen molt diferents segons la situació social i econòmica de la persona.

Es doncs, la intenció de tractar-ho des d'una perspectiva més social el que ha promogut aquest petit estudi sobre els vells de Llagostera.

El nostre món és pels vells —com a persones que tenen disminuïdes les seves facultats físiques—, regressor i agressiu. No es pensa amb ells a l'organitzar l'estructuració de les vivendes, parcs o serveis en general. Manquen centres, llocs d'esbarjo, on hi puguin passar gran part del dia, evitant que es converteixin en "reserves". I perquè la solució sigui justa cal que aquests centres siguin oficials, no negocis o de beneficiència. I sobre tot és necessari actualitzar les pensions i equiparar-les al cost real de la vida.

El nostre treball pretén informar i donar a conèixer mínimament, la situació de les persones grans a Llagostera. Per aquest fi presentem una estadística d'edats, pensions que cobren els jubilats, ocupacions que tenen, visita a l'Hospital, testimoniatges de persones grans de diferent situació social... i en resum tot el que hem pogut recollir sobre el tema.

Col·lectiu de Redacció

ESTADÍSTICA

El cens de Llagostera, de persones de més de 60 anys, a l'any 1979 era el següent.

Edat	Homes	Dones	Total
61 a 65	95	131	226
66 a 70	106	128	234
71 a 75	82	112	194
76 a 80	44	71	115
81 a 85	30	46	76
86 a 90	16	24	40
91 a 95	2	6	8
96 a 100	-	1	1

(Estadística elaborada per Glòria Ribes)

Sobre un total de 5026 habitants, observem que les persones de més de 60 anys representen el 17,78 per cent del total de la població. Recordem que si bé aquestes dades corresponen a l'any 1979, considerem que mantenen actualitat ja que les variacions no són importants.

Demogràficament Llagostera en els darrers anys no ha variat gaire, no obstant s'ha produït una concentració natural cap al nucli urbà, pel que hem de pensar que un bon nombre d'aquestes persones provenen del sector agrari. Una altra part ha treballat a les indústries, comerços i serveis, i els menys hauran treballat com autònoms.

El Govern ha acordat un augment de les pensions a partir del mes de gener, que es francament regressiu. Veiem si no. Els mínims garantits no arriben ni de bon tros al sou mínim interprofessional, i les pensions que sobrepassen el mínim reben un augment promig que en tot cas mai arriba al 15 per cent que és l'índex d'inflació estimat per a l'any 1980. D'aquesta manera es produeix una clara reducció del poder adquisitiu de les pensions.

QUE COBRA LA GENT GRAN A LLAGOSTERA?

- 1.er — Més de la meitat dels pensionistes cobren actualment 18.300' ptes.
- 2.on — Els acollits al Règim actual de la Seguretat Social, cobren a partir de les

esmentades 18.300' segons el temps i la quantia cotitzada durant la seva vida laboral.

3.er — Les pensions per viudetat i una part de les agraries, oscil·len entre 13 i 14000 pessetes.

4.art— Els treballadors autònoms cobren segons el cotitzat i temps.

5.è — Els acollits al fons de Beneficència cobren de 4 a 5 mil pessetes. (Aquest és el cas d'unes 35 persones a Llagostera).

6.è — Els que no han cotitzat mai, i no poden acollir-se als règims assenyalats, no cobren res.

7.è — També es dona el cas de persones que cobren dues pensions, però són les menys.

Veiem que la majoria cobra 18.300' pessetes, n'hi han molts que menys, i fins i tot que no cobren res. Si mirem el cost de la vida actual pensem que una persona sola pot viure molt justament amb aquesta quantitat al mes, pel que necessàriament se li ha de donar suport.

En resum, no és just que una persona que ha treballat tota la vida, no pugui ésser autosuficient, viure independentment i amb recursos propis en aquesta "tercera edat".

INFORMACIÓ

Recentment s'han millorat les quanties de les percepcions de la Seguretat Social, tant de jubilació com d'invalidesa permanent, viudetat, orfandat, en favor de familiars.... Amb la següent escala de percentatges:

De 1 a 15.000 ptes., 15 per cent
15.901 a 31.800 ptes., 7 per cent
31.801 a ptes., 4 per cent

Aquí intentarem fer un petit estudi del tipus de pensions per jubilació, així com edats mínimes, temps de cotització, etc.

Per cobrar és imprescindible haver cotitzat, i això es pot haver produït de tres maneres diferents quant al Règim General de la S. S.:

1.er — En el Retir Obrer Obligatori (fins en començar la guerra).

2.on — Règim d'Assegurança de Vellesa i Invalidesa (acabada la guerra fins al 31-12-66).

3.er — Seguretat Social General, amb participació de les Mutualitats Laborals (Des de 1-1-67).

Edat mínima de jubilació i temps necessari de cotització per poder cobrar:

Edat 1.er i 2.on, és a partir dels 65 anys.

Edat 3.er, a partir de 60 anys no obligatòriament.

Com deiem en el tercer apartat, és possible jubilar-se a partir dels 60 anys, però s'ha de tenir en compte aquesta escala de coeficients.

Si es retira a:

60 anys cobra un 60 per cent

61 anys cobra un 68 per cent

62 anys cobra un 76 per cent

63 anys cobra un 84 per cent

64 anys cobra un 92 per cent

65 anys cobra un 100 per cent

COTITZACIO

1.er — Un sol dia d'haver estat afiliat. Es cobra la pensió mínima (SOVI), sempre i quan no se'n rebi cap més.

2.on — Cinc anys com a mínim.

3.er — Deu anys com a mínim.

QUANTIA DE LA PENSIO

Les dues primeres cobren les mínimes que estableix la Llei, pel que es refereix a l'últim (3.er) es determina la quantia de la pensió, sobre la Base Reguladora, que és el quocient que resulta de dividir per 28 la suma de les bases de cotització de l'interessat, durant un període ininterromput de 24 mesos, elegits per ell, dels set anys immediatament anteriors a la data en què s'origini el dret a la pensió:

— Una vegada es té la Base Reguladora és multiplica pel percentatge dels anys cotitzats fins un màxim de 35, i es divideix per cent.

ALTRES TIPUS DE PENSIONS

Dins de l'àmbit de la S.S., però en altres règims especials, hem de destacar l'Agrari, el del Peix, el d'Empleades de la Neteja (que degut a les baixes quotes que es paguen, són deficitàries i la seva compensació és a través del fons de la S. S.).

Les pensions que es cobren són a partir de les mínimes que va establir el Govern —sense relació amb l'import cotitzat—, però si amb el temps de pagament, que ha d'ésser el mateix que en el cas anterior.

REGIM D'AUTONOMS

Per a treballadors per compte propi. Es regula per unes bases de cotització que actualment estan a un mínim de 4.440' ptes. mensuals de quota, es pot accedir a la pensió havent cotitzat 10 anys com a mínim.

Es pot cobrar a partir dels 65 anys.

Si s'han cotitzat 10 anys i es reuneixen les altres condicions, es cobra un 70 per cent de la base reguladora, i per cada any més de 10, s'augmenta un 2 per cent, fins a un màxim de 25, que és el cent per cent d'aquesta base.

PENSIONS DE BENEFICENCIA

Aquest és un cas extrem que només es dona quan es tracta d'una persona malalta, o de més de 70 anys, i que no hagi cotitzat mai enlloc.

No es pot optar a aquesta pensió si es té qualsevol tipus d'ajuda, Retribucions, Rendes, o que els signes externs de vida indiquin notòriament que es disposa de medis suficients per a atendre la seva subsistència.

La sol·licitud, l'ha de presentar personalment l'interessat a l'Alcaldia del poble, la qual recollirà informes diversos i iniciarà els tràmits. Sembla que actualment es paguen 5.000 (cinc mil) pessetes mensuals. Els fons són del pressupost de l'Estat.

entrevista:

RAMON
CANTÓ SANTAMARIA

UN PASTOR, QUE ARA
FA ESTORES

(Fotos Mercè)

—Vaig néixer el 1895 a Alacant.

—I la primera cosa que vull dir és que: amb l'edat que tinc no he posat els peus a cap judici i cap Guàrdia Civil m'ha dit mai res.

—Vaig venir a Llagostera l'any 1903.

—El meu padre era picador de pedra. Recordo que guanyava 1 pesseta de jornal cada dia. Tenia quatre germans, a part de la meva mare i avis.

—Començava a engegar ovelles als 7 anys a Alacant.

—En el meu temps un litre de vi de 18 graus costava 5 cts.; 1 quilo d'arròs 2 cts.; 3 quilos de patates 4 cts.; 1 parell d'esparidenyes de treneta 20 cts., 1 litre d'oli 10 cts.; 1 quilo de mel 5 cts.; 1 quilo de carn de vedella costava 10 cèntims, també.

—Amb el meu pare abans de venir a Llagostera vàrem fer les veremes, durant tres anys, a França, i treballàvem 3 mesos cada any.

—Durant un temps, com que el meu pare era picapedrer, jo em dedicava a tragar. l'aigua dels treballadors.

—Als 8 anys i mig vaig començar a engegar les ovelles a Llagostera, durant 3 anys. Més tard un carnisser em va llogar com a dependent. Hem pagava 10 pessetes al mes, i la despesa. Això va durar 5 anys. A aquest meu patró li deien "El pentinador".

—Al 1916 vaig anar a fer la mili; abans la mili durava tres anys i em va tocar a Maó (Menorca).

—Al 1918 començo a treballar amb en Casademont que li deien "Nas de Plata".

—Al 1919 em plantava com a carnisser, professió en la qual vaig durar 36 anys.

—Quan va esclatar la guerra, a mi en van cridar dels últims perquè tenia 40 anys i escaig, i vaig procurar escapar-me'n. Ens vam amagar a les muntanyes de Can Bonet, juntament amb el metge Miralles, en Joan de Can Gros, el meu germà i el pare de la Balbina. Quinze dies amagats vam estar. La guerra va acabar desseguida.

—Vaig quedar ben arruïnat i vaig agafar tifus, amb la meva dona. Ella va morir d'aquesta enfermetat.

—Al 1944, un negociant em va deixar portar de cinquanta a seixanta ovelles. I fins ara.

—Fa dos anys que vaig començar a fer aquestes estores, de canem; vaig aprendre a fer-les per mi mateix, m'hi anava fixant quan algú les feia. Només en faig per encàrrec i les regalo quasi sempre.

—Fa molt de temps, anavem a la caça del porc senglar pel voltant de les muntanyes de Llagostera. Erem tota una colla (uns 25), ara només en quedem vius tres: Galceran, Matalí i jo. En 14 mesos vam matar 164 porcs senglars.

—Cada dia m'aixeco a les 10, cap a les 11 em poso a fer estores fins a un quart de dues, dinar, i després cap a "El Carril". Només vaig al "Casino" els diumenges.

—El que trobo més a faltar, degut a la meua edat, és la vista, molt més que no pas les cames.

—M'agrada molt de llegir. Abans llegia la Bíblia i ara només llegeixo a en Rodríguez de la Fuente. M'agraden molt les històries d'animals.

—Estaria bé això d'un centre social per a la vellesa, però no n'he vist mai cap, és estrany.

—Cobro de la vellesa 13.800 pessetes. Es dir, que si no tingués a la meua família, no m'arribaria per a viure.

—Els agricultors vam començar a cotitzar per a la vellesa en els anys 50 o 60. Abans no hi havia res.

VISITA A L'HOSPITAL

Volíem veure com és la vida dins l'Hospital de Llagostera, i per aquest fi dos de nosaltres ens hem desplaçat allà per a dialogar amb ells.

Per a començar la conversa no vàrem tenir d'esforçar-nos gaire, doncs als pocs moments ens explicaven un piló de coses. Tenen una joia sorprenent, i només demanen ésser escoltats.

A l'hospital hi resideixen persones de molt variada procedència, des dels que necessiten contínua atenció mèdica fins a persones sense familiars. D'altres per la feina dels seus familiars estarien sols tot el dia, cosa que no els agrada ni els convé. N'hi ha que han perdut la família per mort prematura, o la tenen a diferents pobles, i no desitgen anar-hi perquè estan arrelats aquí, doncs hi estan bé, perquè respiren tranquil·litat i disfruten d'uns finestrals amb molt bona vista, s'entretenen amb el que poden: televisió, revistes... Les dones que poden i volen, ajuden en les feines de cuina i neteja; l'home que pot fer-ho arregla el jardí. I en general dins de molta harmonia, l'un se'n fot de l'altre.

Són aquests una part dels protagonistes de la tercera edat. Edat de la qual alguna dona, molt coqueta, se'n amaga (va haver de dir-nos-la una seva companya: vuitanta anys).

L'Hospital se'ls fa petit doncs hi ha més demandes que no habitacions. Això obliga a què només alguns disposin d'habitació individual; aquestes, arrenjades per ells mateixos, ornades amb retrats i nines, tot semblant d'adolescents. Els altres en unes sales comunes, reclamen sordament més espai.

Qualsevol acte diferent als quotidians, és per a ells un nou recull pel seu anecdotari; ens parlaven molt contents del dia de Nadal quan una colla de joves van anar-hi a fer-los regals i cagar el tió. Uns altres explicaven la visita de persones de la Llar del Jubilat Banyolenc. A la sala de baix, al cap de poca estona de parlar amb ells, ja ens feien de bo, tot dient que erem una parella molt bufona.

Quan els preguntàrem si els agradaria un local per a distreure's, trobar-se, etc., la majoria s'extranyaven tot dient que estaven molt bé a l'Hospital i que feien el què volien. Però una de les dones, va dir que anava a veure amigues seves, que residien en algun d'aquests centres i ens alabà les instal·lacions de què disposaven.

Finalment, vam parlar amb la dona més gran de l'Hospital; té noranta-tres anys, i guarda llit, però conserva una clara lluïdesa mental. Ens va impresionar la seva clara postura d'actual i radical feminisme: "La dona quan es casa queda transformada en una esclava", ens deia. La seva vida ha corregut pels escenaris dels teatres de tot Europa.

Haguéssim volgut estar més temps amb aquesta gent, però ja sabem que la societat ens agòbia quan estem en edat d'activitat, per després recompensar pobradament el treball de tota la vida en manques de: pensions, instal·lacions, espais, visites...

A l'Hospital també hi ha alegria

Què fan a Llagostera grans en el lleure

El lleure, a part dels problemes de subsistència, és potser el problema més important de la vellesa. En primer lloc perquè està totalment desatès per part de la administració i institucions. No es fa res pensant amb la gent gran, i més tenint en compte la carència de locals adequats. Pensem amb els darrers intents del G.E. Bell-Matí, per a fer la Festa dels Vells, que foren un fracàs de participació, tant per part dels vells com per la assistència del poble, potser perquè la idea requeria una renovació.

No estem d'acord amb la distracció de la televisió. Pensem que si bé els fa passar moltes estones més o menys agradables, és aliniant i poc comunicativa. Es a dir que hom no pot treure de la televisió afectivitat o una mínima comprensió pels problemes de la persona gran.

Els homes potser ho tenen més clar, doncs una bona part d'ells passen llargues estones als cafès: "Casino", "El Carril", "Cal Degollat", etc. La butifarra, el canari, el truc..., o la tertúlia sense més, tot sovint acompanyats d'un got de vi o una cervesa, els uneix hores i hores.

Les dones pel que implica aquesta condició en la nostra

cu
sol
far
gu.
"n
mé
vis
cia
el
a
per
ter
la
llo
un
tot
l n
es
ja
ble
nit.
a
pre
acc
san
drie
mis
a la
els
i a
en

Dijous, dia de mercat, dia de tertúlia a la plaça

A l'Hospital sempre hi ha quelcom per fer (Fotos Mercè)

a les persones ?

tura masculista, encara poden
ucionar molts problemes a la
nília: fer el menjar, rentar,
ardar la mainada, etc. En
o poder anar" al cafè, són les
s fidels seguidors de la tele-
ó.

Una de les coses més apre-
des a la vellesa és el sol,
sol que ja és agradable per
la joventut, és indispensable
a la gent gran, i més ara en
ps d'hivern: el parc infantil,
Plaça, l'Estació, el Pont, són
s molt sovint visitats.

Els que poden llegir hi tenen
bon entreteniment —a vegades
el matí, en el cas dels diaris—.
hi ha de més polifacètics que
dediquen a l'art, la cultura...

Una de les coses a fer —com
es duu a terme en alguns po-
s de les comarques— és l'orga-
nizació de viatges i excursions,
poder ser gratuïts, i sinó a
us mòdics per a jubilats (i
mpanyants) a indrets interes-
ts de visitar.

Aquestes excursions es po-
en organitzar a través de co-
sions dels mateixos vells (que
fi són els que més coneixen
seus problemes i necessitats),
càrrec de l'Administració, o
aquest cas, l'Ajuntament.

Són suficients les pensions ? Per què treballa la gent gran?

*Encara que existeixi una des-
proporció considerable entre les
pensions i el cost de la vida, en
realitat no es massa la gent que
ha de seguir treballant per neces-
sitat.*

*Això s'explica perquè la ma-
jor part de la gent gran viu en
família, i per altra banda l'època
difícil en què els hi ha tocat
viure els ha acostumat a cobrir
tan sols les necessitats més essen-
cials.*

*En el grup dels que viuen
sols hi hem de diferenciar prin-
cipalment dos casos: els que for-
men un matrimoni, depenen de
la situació econòmica personal
(vivenda pròpia, rendes, etc.).
Però si només s'han de fiar de
la pensió, ja ho tenen més difícil.
El segon cas de persona sola, a
part del problema en si que
representa la soletat en aquestes
edats, ha de fer front a tot tipus
de despeses, pel que la seva si-
tuació pot ésser realment angos-
tant. Quant als que viuen a
l'Hospital —si bé han de pagar
segons les seves possibilitats—,
al tenir les necessitats materials
cobertes, si gaudeixen de salut,
poden dedicar la resta dels seus
diners a les despeses personals.*

*No creiem que sigui gratuït
afirmar, que els que viuen en*

*família —en condicions de
normalitat— tenen ara més possi-
bilitats econòmiques, que no
haviem tingut en els anys de
treball.*

*Si ens preguntem per què
els retirats segueixen treballant
—en casos de no necessitat vital—
podríem dir que principalment
és per sentir-se útils, tenir forces
suficients, i per costum. Un cas
palpable d'això és que davant la
impossibilitat de seguir treballant
oficialment, els que poden i
volen, segueixen fent hores a
moltes empreses.*

*Potser però, on més destaca
el treball de la gent retirada, és
a la terra, als horts, i també al
bosc. Recordem que som (erem?)
un poble de gran riquesa forestal
i eminentment agrari.*

Foto: L. Pons

TESTIMONIATGES

HOME GRAN QUE VIU SOL

Té 77 anys i viu sol. El seu cas és molt particular, la seva dificultat més gran és la vista que li condiciona tota la seva manera de viure.

"Cobro 18.300'- pessetes que són insuficients per a satisfer les necessitats d'una persona que porti una vida normal, però jo he adaptat la manera de viure al que cobro. Tinc l'avantatge que no tinc vicis i no pago lloguer".

Li agrada jugar a escacs, llegir, anar al "Casino". Per a veure la televisió té dificultats de vista.

"Aprecio la meua independència. M'agrada fer la meua vida, però en cas de necessitat també podria prescindir-ne".

Un local per a la gent gran el trobaria interessant, però té organitzada la vida dins les possibilitats amb què compta. Les excursions, tenint en compte el seu problema a la vista, no les podria disfrutar.

UN MATRIMONI JUBILAT

Es un matrimoni gran, aviat 50 anys de casats. Ell encara continua treballant, "fent cosetes", que per una part ajuden a la família i per l'altra el fan sentir-se útil.

"Tants anys de treball m'ho han convertit en una necessitat. Si no ho puc fer, m'enfonso".

Tots dos han cotitzat i ara cobren 18.300'- pessetes. "Si visquéssim sols crec que en fariem prou, vigilant una mica, és clar".

Ells també observen, com no, que els preus estan desorbitats. "Tot és tant car..., nosaltres ens ajudem amb l'hort, a més la majoria dels vells tenim poques despeses, la nostra vida és molt senzilla".

Ella passa el temps a casa, només surt per a comprar. "Prefereixo la tranquil·litat de la llar, m'agrada llegir, encara que no puc fer-ho massa, doncs tinc dificultats a la vista".

La televisió també els distreu. Ell de tant en tant va una estona al "Casino".

Em confessen la il·lusió d'anar a Mallorca. "L'anada amb vaixell i la tornada amb avió, així ho coneixeríem tot". Així mateix els hi agradaria fer excursions més sovint. "N'hem fet dues, una a Peñíscola i l'altra a Andorra, en les quals ens ho vam passar molt bé".

M'han parlat que potser s'associaran a una entitat de Girona que organitza periòdicament excursions i compta amb uns locals per a la gent gran. El principal inconvenient es haver-se de desplaçar.

"Sí, ens agradaria que això fos a Llagostera".

UN MINUSVÀLID

Té 57 anys, no és jubilat, però cobra 4.000'- pessetes mensuals. El mateix import que 27 persones més de Llagostera cobreixen com a pensió. L'entitat que els paga és Beneficència "Fondo Nacional de Asistencia Social",

i només hi tenen dret aquells que no disfruten de cap altre tipus de pensió, pel que deduïm que se'ls hi paga la vida.

Els seus pares van morir en el mateix any, quan ell en tenia 35. Vivien del camp i sense pagar cap tipus de cotització. Anaven tirant com molta gent del ram agrari. Una dolència que pateix, li fa indispensable l'ús dels bastons. A estones treballa un hort dins les seves minses possibilitats. És un home solter i sense familiars directes. Sovint s'ha de comprar medicines que l'esmentat "Fondo de Asistencia" no li cobreix, pel que la subvenció li queda curta. El va acollir una família veïna, que l'han fet un més d'ells.

Amb 4.000'- pessetes al mes es pot fer una d'aquestes quatre coses:

- 1.- Llogar una vivenda (amb sort...)
- 2.- Menjar un quilo de pa diari.
- 3.- Pagar llum, aigua, gas.
- 4.- Pagar medicines (segons cada cas).

Dedució: La persona que cobra aquestes quatre mil pessetes, ha de triar una de les quatre inversions esmentades. Llàstima que les quatre siguin indispensables!

"La botifarra" ocupa moltes hores de lleure de la gent gran. (Foto Mercè)

REIVINDICACIÓ:

la llar del jubilat

El ràpid desenvolupament de la societat moderna, l'explosió de preus i les moltes necessitats dels consumisme, obliga a treballar a marit i muller. Això ha portat a la creació de les guarderies infantils. Els pares no poden estar tot el dia pels fills petits, i es obvi que aquests no poden restar a casa sols, perquè són molts els perills i gran la seva feblesa.

Les persones de la tercera edat a pesar de la diferència, es troben en una situació similar; la seva salut ja no és la d'anys enrera i necessiten d'una certa o gran atenció. Per altra banda els convé esbarjo, i tenen el dret d'exigir-lo. Venen d'un temps en què "...ens han ensenyat a treballar i no a escriure!". Les vacances per a molts d'ells no han existit mai: "...a pagès la feina no s'acaba!"

La Llar del Jubilat:

Demaneu per a ells un Local Social on poder-se trobar. A cada poble ha d'haver-n'hi un (alguns ja el tenen).

Un lloc en què els possibles costos siguin el màxim d'assequibles: servei de bar, menjar, etc. Amb sala de lectura, de televisió, amb tot tipus de joc de taula; inclús amb una petita infermeria on hi passés el metge periòdicament.

A molts de pobles ja hi és i, concretament a Banyoles, organitzen gresques i excursions. Tenen un local de música amb instruments, on hi toquen alguns vells, per a recordar les melodies de la seva joventut. A la Barceloneta han fet una Coral, van a cantar pels pobles, recitant poemes, etc. Tenen jardins amb arbres, els cuiden ells mateixos a estones. Fan concursos de cartes, escacs...

Podria entrar-hi tothom qui volgués, tenint en compte sempre que el lloc està destinat principalment als jubilats.

RELACIÓ VELL - FAMÍLIA

Aquest considerem que és un problema molt difícil de tractar. Potser per allò tan clar de: "Cada casa és un món". Nosaltres no estem d'acord en com està estructurada la societat respecte a les persones grans. No podem afirmar que la solució estigui en la família. Pensem que veient els camins que va agafant la societat, és necessària la creació de centres adequats, amb professionals especialitzats, on la gent gran sigui ben atesa.

Hi haurà famílies en les quals la presència de l'àvia o l'avi serà molt ben acollida, en altres es considerarà un estorb, en altres

l'avi serà el clàssic patriarca autoritari. Hom pensa però, que qui es trobi amb l'obligació de cuidar persones grans, ho ha de fer amb el màxim d'humanitat i comprensió possible, si res més no, pensant que és propi camí.

L'AVI - L'ÀVIA

La figura de l'Avi o l'Àvia és molt entranyable per a la majoria de nosaltres. La seva serenitat, els seus consells, la seva bondat, l'explicació de randalles i compres "d'abans de la guerra",...

Col·lectiu de Redacció

PENSAR I PARLAR

Parlar dels vells es pensar amb tots aquells que el temps ha cremat una bona part de la seva existència.

La meua intenció no és ferir a ningú, solament escric amb la modesta finalitat de dir quelcom que afecta a tots, joves i vells.

La vellesa és un do, un fruit madurat per la naturalesa. El nostre egoisme fa que no ho veiem bé, demanem a la vida una més llarga plenitud de joventut, cosa que no ens pot donar.

Voldriem no arribar a madurar i no pensem que la maduresa és el final de totes les coses, ella ens diu com és la vida i ens fa veure les nostres faltes i equivocacions dintre la joventut.

Ans, quant en una casa hi havia un vell, el millor era per a ell; els familiars es sentien orgullosos i honorats. Ell en canvi explicava als petits, fets i recordances de la vida, tot alligonat amb bons exemples. Quí en té la culpa que avui en una bona part de famílies de la nostra societat no sigui així? Tots.

Els homenatges que dediquem als vells, per uns dies donen un esperit i esperança, però no n'hi ha prou, necessiten calor familiar i un calent caliu social.

Els vells es queixen que la joventut remarca que són gent antiquada amb un to i mirada que quasi volen dir que sobren dintre la societat. I per altra banda són els joves que es queixen de ser tractats de criatures, dintre una edat quasi d'autonomia i emancipació.

Com s'arregla tot això? És un problema? No.

Jo diria que la joventut té ànsia de nova llum, de lluita sense descans, tot propi i necessari en la societat que els toca viure.

I que els vells necessiten calor humana fins arribar que es colgui el sol de llurs vides, que siguin voluts, respectats i premiats per tot el bo que han fet.

Tot això ho aconseguirem amb respecte, sense imposicions ni violències, pensant que tots som homes iguals, amb diferència d'edat.

Per en Tià

ESPORTS

FUTBOL

BREU COMENTARI DE FUTBOL PER A INFORMAR ALS SOCIS, AFICIONATS I VEÏNS DEL POBLE

El passat dia 11 de gener, acabà la primera volta del campionat de lliga de Segona Categoria Regional, en la qual està inclosa la Unió Esportiva Llagostera. En aquells moments, i amb un partit pendent de jugar contra el Roses, per suspensió del mateix, el Llagostera es trobava amb 14 punts i en el lloc número 17 dels 20 que componen la llista. Aquella posició, ja perillosa en aquell moment, podia millorar-se o empitjorar en el transcurs dels partits de la segona volta davant equips que figuren al front de la llista i de molta valua. Per desgràcia ha passat el segon, a vegades per fets extraordinaris, com en el cas del Cassà, que molts, vàrem contemplar, i on el nostre equip va sortir vençut pel resultat de 2 - 1. També pels contratemps o bon joc de l'equip contrari, com són els casos del Palafrugell, contra el que es jugava sense tres titulars (per estar expulsats), i amb el qual es va perdre per 3 - 2. O el cas de L'Arbúcies, equip que va demostrar ésser molt fort i que ens va guanyar per un clar 6 - 2 (ressaltant també que el porter, en Jordi Cabarrocas, va parar un "penalty"). També el dijous dia 29 de gener, a la tarda, es va jugar el partit, aplaçat, contra el Roses, que es perdé per 1 - 0. El resultat dels quatre primers partits ressenyats és que seguim amb els 14 punts que teníem en acabar la primera volta i en el lloc 18. A més estem

esperant la visita del cap de llista (el Vilobí), davant el que esperem guanyar i aconseguir així dos punts molt necessitats i una moral de cara als propers partits que s'han de jugar.

Aprofitem aquest escrit per fer saber als socis, aficionats i veïns del poble, que en la reunió de junta del passat dia 2 de febrer, es designà per majoria, nou "míster" per a entrenar l'equip. Aquesta decisió va recaure sobre el nom d'aquell que l'any passat va aconseguir pujar l'equip a segona regional: en Pere Sais (reemplaçant a en Paco Vergel). Esperem que aquesta decisió sigui positiva pel l'equip i pel futbol de Llagostera.

Ja com a últim punt d'aquest escrit volem fer saber els jugadors que componen la "plantilla" del Llagostera, l'esperança i vot de confiança que la Junta té dipositat en ells per la permanència en la categoria.

Llista de jugadors que formen la "plantilla" de la U.D. Llagostera:

Porters: Jordi Cabarrocas, Antoni Molina, Salvador Malagón
Defenses: Didac Cortés, Joan Sagner, Ramon Soler, Josep Viñas, Josep Maria Iturat, Josep Sánchez, "Pedrito" Sánchez.

Mitjos: Francesc Campos, Joaquim Vargas, Andreu Roig, Toni Puig.

Davaners: Francesc Pareja, Joan Carles Luque, Jaume Camús, Antoni Rueda i Aureli Bermejo.

Demanem a l'afició de Llagostera —tan sobradament demostrada—, el seu vot de confiança envers aquests jugadors que defensen els colors del club del nostre poble.

Moltes gràcies!

Unió Esportiva Llagostera
La Junta
5 de febrer del 1981

HANBOL

Resultats corresponents al mes de Gener dels ALEVINS:

17 Gener	Bordils, 13	Llagostera, 6
24 Gener	Llagostera, 16	GEiEG, 4

Després d'aquests partits estàvem al sisè lloc de la classificació amb 8 punts.

30 Gener	Garbí, 16	Llagostera, 6
----------	-----------	---------------

Resultats corresponents al mes de Gener dels INFANTILS:

17 Gener	Bordils, 16	Llagostera, 9
24 Gener	Llagostera, 4	GEiEG, 25

Després d'aquests partits ocupàvem el desè lloc de la classificació amb 0 punts.

30 Gener	Garbí, 17	Llagostera, 3
----------	-----------	---------------

Resultats corresponents al mes de Gener dels CADETS:

10 Gener	Llagostera, 17	Sarrià, 30
17 Gener	Bordils, 26	Llagostera, 16
24 Gener	Llagostera, 16	GEiEG, 15

Al finalitzar aquests partits estàvem al setè lloc de la classificació amb 4 punts.

MOTOCICLISME

El dia 25 de gener, organitzat pel MOTO CLUB LLAGOSTERA, es va celebrar, en el seu circuit provisional de Can Masnou, les 12 hores de Resistència T.T., categories 74 c.c., 125 c.c., 250 c.c., 500 c.c. Júnior. Degut a la poca inscripció, la categoria de 74 c.c. no es va poder celebrar, amb gran desil·lusió ja que s'esperava la participació dels dos equips locals d'aquesta categoria. Per contra en les demés categories la participació fou un èxit, amb 21 equips. Es va començar a les 11 essent la primera hora la més emocionant. En primer lloc van sortir l'equip Pujol - Martorell seguit per Deulofeu - L'equip Sacot - Agustí havien tingut una sortida dolenta però estaven recuperant-se ràpidament oferint una carrera digna d'un gran premi. A més de la meitat de la cursa la mala sort fa que l'enganxament de la cadena de l'equip Sacot - Agustí es trenqui i amb ell la possibilitat d'aconseguir la victòria.

A menys de mitja hora pel final de la carrera l'equip Pujol - Martorell està ben tranquil en primer lloc, seguits de Deulofeu - Pi que realitzen una intel·ligent carrera. La tercera posició està molt renyida entre l'equip Secot - Agustí i el local Roqué - Mestres que encara que han fet una molt bona carrera són atrapats per Sacot - Agustí a pocs minuts del final.

Classificació categoria 250 c.c. - 500 c.c

1.er Jordi Pujol - Rafel Martorell	Montesa 250 c.c.
2.on Jordi Deulofeu - Martí Pi	Anvian 250 c.c.
3.er Jordi Sacot - Martí Agustí	SWM 250 c.c.
4.art Joan Roqué - Miquel Mestres.....	Anvian 250 c.c.

Classificació categoria 125 c.c.

1.er Pere Marroan - Joan Mora	Ancilloti 125 c.c.
2.on Joan Pere Rodríguez - Daniel Rodríguez	Montesa 125 c.c.
3.er Jaume Vázquez - Antoni Viñas	Montesa 125 c.c.

Moto Club Llagostera

1ª cursa popular

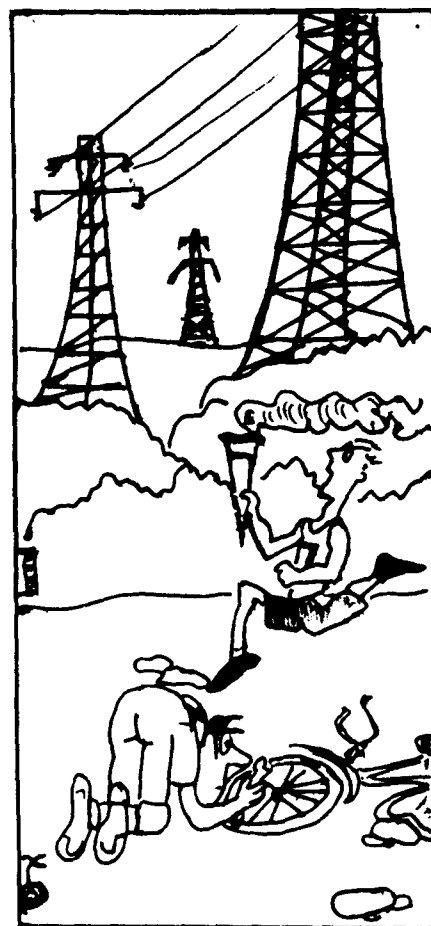
El 26 de desembre —Sant Esteve—, organitzat pel Casino Llagosterenc, es celebrà la Primera Cursa Popular, amb un interessant recorregut de 8 kms.

Van participar-hi 106 persones, 73 masculins i 33 femenins. Els participants de més edat en Ramon Bayé (44) i la Pilar Hospital (40) i els més petits Raquel Butiñach (8) i Joaquim Bayé (8).

El guanyador va ser l'Angel Velàsques, de Salt (27 min.) El primer local entrà en quart lloc i fou en J. Ortiz Oviedo, seguit de Russinyol, Aguilera, Blanch. La primera femenina la Carme Casas.

El passat dissabte 7 de febrer, en una festa a la Discoteca Casino, es feren entrega de les medalles a tots els participants.

Esperem que l'any vinent la participació sigui més nombrosa.

HOQUEI

Els resultats corresponents a aquest mes de Gener han estat:

17 Gener	Llagostera, 8	Palafrugell, 1	ALEVINS
	Llagostera, 27	Palafrugell, 0	INFANTILS
14 Gener	Massanet, 9	Llagostera, 2	ALEVINS
	Massanet, 0	Llagostera, 6	INFANTILS
31 Gener	Llagostera, 3	Riudellots, 2	ALEVINS
	Llagostera, 9	Riudellots, 0	INFANTILS

Després d'aquests partits, la classificació pels tres primer equips era la següent:

Blanes	20
Cassà	20
Llagostera	17 (amb un partit menys).

plana pels infants

Aquest és un conte fet per tots els nens del setè curs del col·legi Lacustària. Cadascun d'ell ha dit una frase intentant seguir un tema que nosaltres havíem marcat amb un títol: "L'avi".

El conte del col·legi Ntra. Sra. del Carme no s'ha pogut realitzar per manca de temps.

Tot sovint el trobem pel carrer. La barba cada ja més blanca, el pas més cansat, els ulls petits i tafaers, les seves mans tremoloses s'agafen fort a la vara de roure. Quan ell passa tots els vaillets ens aturem per a donar-li el bon dia i pidolar alguna d'aquelles històries que ell coneix tan bé. Llavors es lleva la boina, es grata la seva closca vídua de cabells i s'asseu calmosament al damunt del sac feixuc que sempre porta a l'esquena.

Aquell dia el sol era un esclat de llum i color. Grosses gotes de suor baixaven pels rostres dels que gosaven sortir al carrer. Però, també n'hi havia que s'havien resguardat sota l'ample portaló de l'església. En Pere, en Joan, en Miquel, la Quimeta, i tota la resta de canalla envoltaven l'avi "conta-històries" que estava molt animat i a punt de començar aquesta narració.

—A un poble petit i tranquil va arribar un bon dia un xiquet robust i ploraner que feia les delícies dels seus pares. Aquest minyó va anar creixent tot jugant i fent entremaliadures. Tenia bon cor i per això era molt apreciat pels seus companys.

Ben agraït n'estava en Pere "granotes", que, aquella vegada que va caure dins l'estany, sortí en va tenir de que l'ajudés a guanyar la vora, doncs, amb el fang que hi havia, lliscava i no aconseguia sortir.

El vaillet es va anar fent gran i eixerit. No li faltava requesta, tant és així que un bon dia va enamorar-se d'una noia senzilla i endressada que més tard va convertir-se en la seva

companya de penes i joies. Durant molts anys varen viure feliços, treballants i gaudint de la seva bona avinença. No eren rics però tampoc els faltava res. Unicament la manca d'hereu o d'una pubilla feia incompleta la seva vida.

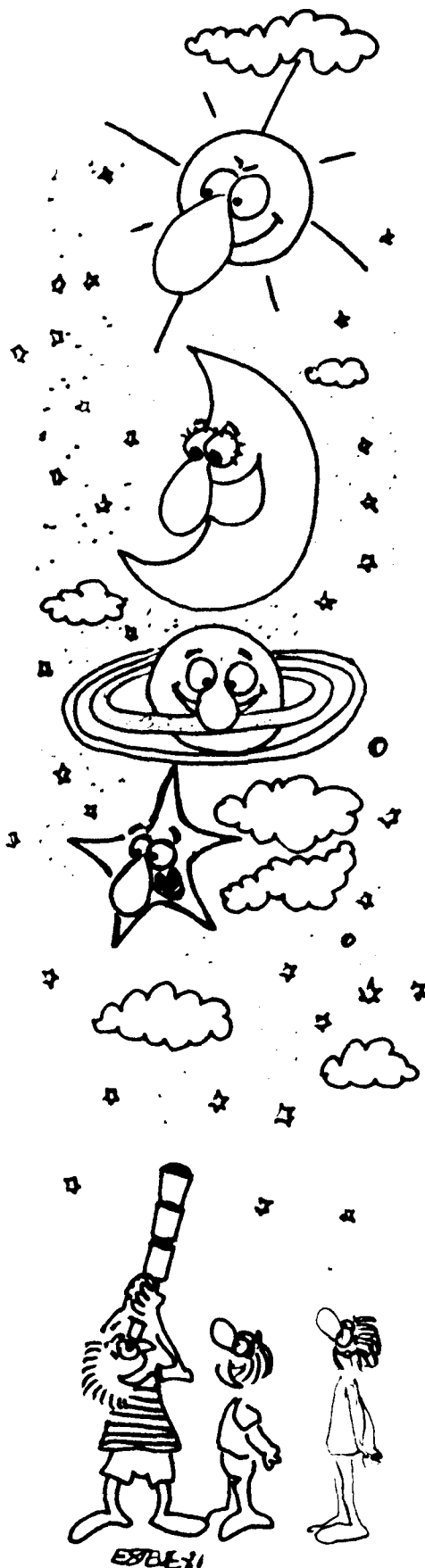
Com que eren bons creients havien acceptat aquest fet i estaven conformats amb la seva sort.

Però, ai!; una desgràcia va venir a anguiar el cor del nostre benivolgut protagonista: la seva companya va caure molt malalta i quan ja havien perdut les esperances, va demanar ajut a Aquell que ho podia tot, promentent-li que si guaria la seva estimada ell dedicaria la resta de la seva vida a fer el bé als altres.

Van passar els anys i no vanament. Arribà el moment de separar-se, el nostre home quedà sol, vell, trist. D'ençà, voltava pels carrers portant il·lusions a tots els orfes d'amor, esperança a qui l'havia perduda i companyia als que estaven sols com ell.—

En acabar la narració les cares tristes dels marrecs feien pales el seu estat d'ànim i van ajocar-se vora l'avi com els polls fan amb la lloca.

La puixança del sol anava minvant. La gent ja corria desinvolta pel poble. Les mares començaren a cridar els seus fills. Poc a poc es va desfent el pilonet i cadascú tornà a casa seva. Sols quedà l'avi, amb els seus recors i el cor contents d'haver complert la seva promesa.

CONCURS CULTURAL INFANTIL

Aclarits els dubtes i... continuant sense deliris... ni temptacions...

APA, SOM-HI ALTRA VEGADA, PERO... PER UN ALTRE CAMÍ... M'ENTENEU?
(Uill, no vos confongueu, aquest APA no és cap partit polític, eh?)

"Senyor" responsable del Butlletí

En fer-me saber que ja estaven superades les dificultats i es podia intentar fer el que, abans de Pasqua, us havia exposat referent a que en el Butlletí hi trobava a faltar que, a mena de CONCURS INFANTIL, algú tingués cura d'una entretinguda-senzilla PLANA CULTURAL INFANTIL, amb el vostre permís i... tal com ferem en el número de Nadal, voldria seguir dialogant amb vosté.

—Bé, no hi tinc pas cap inconvenient, endavant.

—Així què, sembla seria una cosa positiva i acertada? Ja sé i vostè també, que no sóc pas l'adequat, ni tampoc qui l'hauria de confeccionar aquesta plana, però a manca d'altre..., si voleu, es podria fer una prova... (crec que si no coneixem bé les nostres coses, com redimonis podrem saber les dels altres?) A propòsit d'això, pel que he llegit en el Butlletí d'Informació Municipal, per a mi el Sr. Secretaria de l'Ajuntament mereix un fort bravo!!! per ensenyar-nos a estimar el nostre, preocupant-se de l'Arxiu Municipal (es veu que el pobre estava força descuidat). Encara que aquesta feien de mantenir-lo al dia suposo és un dels seus deures, no deixa de tenir el seu mèrit, veritat? Fa pena reconèixer-ho però com sovint sol succeir... els de fora sempre ens passen al davant i malauradament no hi ha manera de que... ni per casualitat o equivocació, se'ns encomani res semblant.

—Mira Ventura, això tots ho sabem prou, és millor que aquesta qüestió no la toquem i prefereixo m'expliquis el de la prova.

—Està bé... escolteu, "menda", més bé o malament, procurarà col·laborar en aquest Butlletí però, com ja sabeu, degut a la "llenya" rebuda... és

aconsellable no fer-ho com fins ara, sinó per un altre camí... m'enteneu?, en Machado deia: "...caminant, no hi ha camí, es fa camí en caminar..." Ep!!, no és pas que jo em pensi assemblar-m'hi ni mica amb aquest intel·ligent senyor, eh? Pobret de mi!! si no fos per la cançó, santa veritat que ni m'hauria enterat d'aquestes paraules.

—Som-hi d'una vegada i... anem a l'altre camí... doncs?

—Sí, "senyor" responsable, amb la condició de què aquest camí... *el fem conjuntament amb tots els minyons, de 8 a 15 anys de la població. M'explicaré... jo posaré unes preguntes sobre el tema que crec profitós: LLAGOSTERA (quasi res la nostra estimada vila!!) I ELLS QUE HI POSIN LES RESPOSTES. Esteu d'acord?*

—Home, prover-ho no ens costarà res i així podrem comprovar l'interès i col·laboració que pot trobar la teva idea. Aquí van les condicions o bases del CONCURS:

Preguntes:

1.er.— Quants quilòmetres quadrats té el Terme Municipal de Llagostera?

2.on.— Noms de les Ermites o Capelles que s'hi troben?

3.er.— De fonts, quantes n'hi ha? (noms)

4.a.— Sabeu el nom d'aquest carrer, que es veu a la present fotografia?

Incògnita) 5.a.— De quina pedra-ra sorgí la pedra de que és va fer la façana i cloquer de l'Església Parroquial?

Poseu dins un sobre: les respostes, el vostre nom complet, el nom del Col·legi, així com el curs que feu i envieu-ho a la REDACCIO DEL BUTLLETI DE LLAGOSTERA, Apartat 54.

Per mitjà del mata-segells la primera que arribi amb les respostes correctes, o en cas d'ésser varies el mateix dia, s'escollierà a l'atzar; es publicaran en el proper número junt amb el nom de l'acertant. **TENIU TEMPS FINS EL DIA 10 DE MARÇ. ANIMS!! TENIM UN PREMI PREPARAT PER A LLIURAR-LO AL MES RAPID I ESPABILAT.**

—Molt bé, si hi ha acceptació, els propers mesos seguiré agafant el bolígraf an aquest caire per "fer camí" i amb el mateix tema: LLAGOSTERA, car poden ésser interrogants sobre: EL CASTELL, LA GENT, L'ESPORT, L'ESGLÉSIA, EL CLOQUER, LA INDUSTRIA, EL CAMP, etc., Si no hi ha afició o col·laboració, no valdrà la pena malmenar paper n'hi que jo perdi el temps miserablement, no l'hi sembla "senyor" responsable?

—Sí noi, està clar que sí, **ESPEREM QUE ELS MINYONS DE LA POBLACIÓ S'INTERESSARAN PER SABER AQUESTES PETITES COSES NOSTRES.** Des d'ací, fem una crida perquè es treballi en aquest sentit i també els que puguin ajudar a orientar-los per així "el ruc segueixi fent camí". **RECORDEU!!**, cada mes, el PRIMER de vosaltres que respongui correctament les preguntes, A MES DE PUBLICAR-LES, TAMBE TINDRA DRET A UN OBSEQUI.

—Creu, "senyor" responsable, que si "el carro no tira" serà per culpa del "ruc"?

—No ho sé, serà millor deixem que els fets parlin i ens diguin la justa resposta.

Llorenç Ventura i Sabarí
a l'espera de rebre l'ajut d'uns
quants trempats xicots

PORTAVEU DELS LECTORS

CONTESTANT UN ESCRIT... PERÒ DIENT QUELCOM...

En primer lloc agrairíem al Sr. Ventura Sabarí que d'ara endavant, a més de signar amb el seu nom (cosa que ell mateix recomana o retreu als qui no ho fan), també digués les coses pel seu, de nom.

Si cal fer un retret als "responsables" (en plural) de la "necessària institució que ens en servim un bon grapat...", pot fer-ho (no hi ha cap exclusivitat, com molt bé diu), però si que pot, i és necessari, que ho digui ben clar: GUARDERIA INFANTIL "EL NIU".

Sí, Sr. Ventura, pot parlar clarament de la GUARDERIA i no cal dissimular el nom (per cert, des del nostre punt de vista, de forma molt "encertada").

Ara bé, què pretén amb el seu escrit al·lusi a "la necessària institució..."?

Qui és que maldava per aconseguir que la "necessària institució..." (GUARDERIA!!!) funcionés malament?

Creiem que vostè, juntament amb 28 (vint-i-vuit) mares i pares d'alumnes de la GUARDERIA, va tenir l'oportunitat d'exposar les seves idees (malgrat tenir el "cervell girat") en la reunió celebrada en el menjador de les Escoles, a fi de decidir si es municipalitzava o no la GUARDERIA. Al mateix temps a cada assemblea general (se n'han fet 3 al llarg de l'any passat) ha pogut, igual que tothom qui hi ha assistit, expressar-se lliurement (encara que vostè vulgui enfosquir-ho, sense deliris... ni temptacions...). Per què no ho feia? Qui li privava?

També cal que sàpiga que totes les gestions que s'han fet a, i per, la Guarderia s'han portat a terme davant de tothom, TOTHOM!!! No entén bé Sr. Ventura? I si no ho creu així preguntí-ho. Hi havia (després de l'esmentada reunió, van dimitir (?)) persones dins el grup de pares "responsables" que suposem seran mereixedors de la seva credibilitat.

Un altre punt. Creu vostè, que desitja que a la Guarderia s'hi pugui

comptar amb la col·laboració d'una altra Senyoreta per a atendre millor els nostres fills (i també els seus) és "no tocar de peus a terra"? Ens sembla que no solament es necessari (millor unes classes amb 20 alumnes que no amb 30), sinó que és un deure moral que tenim envers ell, i com a tal una injustícia que els hi fem en cas contrari. Si poden estar-hi millor i rebre una educació com cal (Guarderia no vol dir "guardar-los"), ¿per què no hem de fer-ho? Ens ho varen demanar que els poséssim al món? Veritat que no? Doncs tractem-los com més bé millor, encara que ens costi algun diner, moltes vegades els hi donem per coses sense sentit.

En fi Sr. Ventura, podríem allargar-nos molt i molt, però creiem que no ens entendríem (principalment si parléssim com vostè, ens aclarirà això de "... al menys dintre de dos anys"?).

Això sí, un prec: PARLI CLAR SEMPRE, A DAVANT I A DARRERA. I si creu que la seva opinió és vàlida, exposi-la... SENSE DELIRIS... NI TEMPTACIONS... PERÒ DIGUENT-HO TOT PEL SEU NOM. CLAR I CATALA.

Quedem a la seva disposició.

"Els responsables d'una necessària institució"

EL CARRER DEL SOL

Sr. Director:

Hi ha un carrer en aquest poble que anys enrera podia considerar-se de les afores, però que en l'actualitat està envoltat per d'altres i per tant, sense ésser centric, pot dir-se que està a dintre del nucli urba.

Ara bé, a aquest carrer li passa quelcom estrany, doncs mentre continua essent de les afores-sense quítria, ni desaiгуès, ni serveis d'ècombraries, l'Ajuntament el considera com un més del casc urba. Tant és així, que des de fa uns quants anys els veïns han de pagar els serveis que tampoc tenien quan eren -posem-ne de "pàges-, com són la recollida d'ècombraries i els desaiгуès.

La veritat és un cas curiós el que li passa a aquest carrer i als seus veïns. La majoria d'ells, davant el requeriment de l'Ajuntament, paguen religiosament pels serveis que mai han tingut, però r'hi ha dos que amb un encertat criteri - almenys m'ho sembla a mi -, s'han negat a pagarlos.

S'han fet inclús instàncies a l'Ajuntament dient que els dits serveis que volen fer-los-hi pagar, mai els han vist. Per tota resposta, de tant en quant, els visita l'Agutzil i els hi entrega un nou requeriment de pagament pels ja repetits NO serveis que l'Ajuntament vol fer-los-hi pagar. I ells, altra vegada tornen escriure a l'Ajuntament dient que no paguen perquè no tenen perquè pagar. I així ja porten una pila d'anys. Sembla talment un diàleg de sords.

Jo em pregunto si fins i tot no serà anticonstitucional voler cobrar uns serveis que no es realitzen... També em pregunto: Si els que no volen pagar dits NO SERVEIS haguessin estat tots i cada un dels veïns, la situació seria la mateixa?

Aquest carrer al que faig referencia, se'n diu del Sol, i la veritat crec que se'n podria dir d'una altre forma, veien com van les coses...

De totes formes, confio que a la llarga les dues parts es posaran d'acord, doncs no crec que hi hagi mala fe per cap banda.

Atentament,

A. M.

Les aventures d'un Regidor Socialista.

A LA COMISSIO PERMANENT

El grup majoritari del nostre Ajuntament utilitza en les Permanents uns sistemes d'adjudicació d'obres no gaire clars i faltant totalment al procediment legal i també a tota norma ètica, elemental, per aquelles persones que en el desenvolupament d'un càrrec públic i democràtic, caldria que mantinguessin.

Així succeeix, demostrant tot el despreci i manca de respecte a la llei, quan és en benefici d'uns interessos de tots coneguts. Però per altra banda, veiem que són més gelosos en conservar l'esperit de la llei quan es tracta de frenar les peticions dels regidors de l'oposició o bé d'interessos que poden afectar a la població.

Es indignant veure amb quina lleugeresa es tracten en la Comissió Permanent els problemes del nostre poble, i el poc cas i cap respecte envers l'oposició.

Es lamentable veure com la majoria d'obres menors es donen a industrials adscrits a la candidatura de Convergència.

Fins i tot s'ha arribat a vulnerar la llei donant una obra major que requereix, segons aquella, la presentació de tres pressupostos, que no s'han presentat. També ens diu la llei que no es poden donar obres per adjudicació directa a persones amb les quals es tinguin lligams familiars fins a 4rt. grau. Com poden comprovar, el Sr. Secretari ha informat, fent-ho constar en acta, de la incompatibilitat, però encara no he vist cap nota de la Generalitat advertint a la Comissió sobre la legalitat de l'acord pres. Serà que hi ha dos tipus de llei, segons qui mani a l'Ajuntament?

Això sí, aquests senyors editen un Butlletí, en el que hi posen els acords, però mai expliquen amb matisos com s'ha arribat a l'esmentat acord. Aquests sistemes em fan recordar temps passats, i seria millor no informar que informar a mitges.

Acompanyo fotocòpia de l'acord d'una adjudicació d'obra feta amb el sistema alludit, perquè no es pugui dir que faig demagògia i es vegi que desgraciadament es mana per..... nassos.

Lluís Nuell i Creus
Regidor pel P.S.C.

Seguidamente el Sr. Puig Rodó lee la siguiente moción suya: "Tengo en mi poder un escrito dirigido al Alcalde por parte del Sr. Director del Colegio Nacional que a petición de las dos señoritas de los parvularios que hay en la escuela convendría pintar las mencionadas clases ya que no han sido pintadas desde que se construyeron. Y visto personalmente certifico el estado lamentable que están las dos clases.- Propongo: Que aceptemos uno de estos presupuestos, ya que el que hace número tres que el el del Sr. Puigdemunt, después de haberlo avicado varias veces no ha dado contestación. Y si fuese posible llevarlo a termino dentro de las vacaciones de Navidad".

Presupuesto nº1: Ricardo Albertí: "Por pintar una aula. Las paredes con dos manos Lepanto arrimadros con imprimación y estucado pucetas y ventanas con imprimación y una de esmalte los radiadores con dos manos.- Presupuesto total por aula 41.000 ptas.".-

Presupuesto de D. José Martí Miquel: "Por pintar techos y paredes con pintura al temple dos manos y estucar arrimadero a la altura de uno metro quince centímetros en general con estuco S.V. planchado y dos manos de esmalte satinado Vich incluyendo radiadores. "Adema una mano de sellador Vich y dos manos de esmalte brillante Vich .S.- Tintar dos aulas 51.000 pts. Pintar cuatro aulas 90.000 ptas."

El Sr. Nuell Creus pregunta al Secretario si no existe incompatibilidad para adjudicar el contrato a José Martí Miquel. Responde el Secretario que desconoce el motivo de la incompatibilidad. El Sr. Nuell le dice que es yerno el pintor a quien se pretende adjudicar el contrato del Concejal D. Juan Vestres Fullá. Responde el Secretario que efectivamente existe una incompatibilidad para adjudicar el contrato a D. José Martí Miquel. El Sr. Puig Rodó afirma que se pidieron presupuestos a otros señores y no los trajeron. Puesto el asunto a votación por el Sr. Presidente se aprueba por cuatro votos a favor y uno en contra. Votan a favor de la adjudicación Sr. Codina Costa, el señor Puig Rodó, Sr. Viñas Casas y el señor Jaume Clara. Vota en contra el señor Nuell Creus porque el señor José Martí Miquel es yerno de un concejal y es incompatible para contratar con el Ayuntamiento.

Se acuerda colocar la iluminación navideña como años anteriores.

Y no habiendo más asuntos de que tratar en el orden del día se levanta la sesión en el mismo lugar de su comienzo cuando son las veintitrés horas y cuarenta y dos minutos, de todo lo cual, como Secretario, certifico.

(1) la adjudicación del contrato a favor de
don José Martí Miquel.-

acudits d'en Ramon

ni mar, ni muntanya...

SOBRE LA PARAULA I EL PAIS

Acabava l'any despedint una secció "Ironies de la vida", ara, al continuar endavant, hom creu que sempre hi ha quelcom a dir, i més si es prefereix el llenguatge escrit a l'oral. Potser per això no m'agraden gaire les persones amb moltes paraules: polítics, venedors de religions, "fantasmes de torn", etc. Per exemple, diuen que per ésser un polític "brillant" s'ha de tenir fàcil eloquència. —Per què? —No és pot ésser igualment brillant i més efectiu, encara que no es tingui domini de la oratòria? —Es que és necessari per convèncer a la gent haver de donar confiança amb la retòrica? En resum que estic contra els "xarlatans", no contra la paraula. Encara que l'espontaneïtat, s'hauria de guanyar amb solidesa.

Un altre problema de les lletres, és que els aficionats necessitem massa espai per a dir coses concretes, i hem de donar moltes voltes ans no arribem a determinats punts de vista. Potser és una falta de costum, o senzillament un problema més d'una gent, un poble, un país, que hem estat massa temps parats com per a arrancar de cop; una vegada s'ha pogut començar a fer, ens hem encallat; la nostra "benvolguda Pàtria" està "clavada", i com qualsevol màquina, necessita arrenjar el "motor". On són els "mecànics" que el sabran posar a punt, i a més, fer-lo funcionar? —Perquè no es tracta d'una grolleria, no, més aviat un d'aquells invents del TBO, i més ara quan ha dimitit (?) l'home de la "transició" —que temíem fóra perenne— i s'ha plantejat de nou, i sembla en to seriós, la crisi de Govern. —Ara, jo estic en què a més del motor, es canviï la car-

rosseria. Però la factura seria massa cara...

SOBRE EL DUBTE I LA IDENTITAT

Em costa molt arribar a decidir per una cosa concreta, sempre penso que hi ha diferents alternatives o solucions, i potser moltes vàlides. Suposu que algú es preguntarà a què bé el títol de la secció. No enganya, és un problema de dubte, per tant no sé si tindrà continuïtat.

Estem en un temps en el qual mantenir la identitat (personalitat) és realment molt difícil. Ja altres vegades s'ha dit que Llagostera és un poble sense personalitat pròpia, degut a què essent d'interior, ens volem considerar de mar, de la Costa Brava. Però la nostra vila té poc atractiu turístic, i no tenim mar, ni muntanyes (de neu). D'aquí el títol. (Potser un dia d'aquests caldrà investigar per quins motius, Llagostera va deixar de tenir mar, i a quins interessos va beneficiar...)

SOBRE LA LLIBERTAT

Tot sovint dono un tomb pels voltants del poble. A vegades, senzillament passejo; altres, si em trobo més desvetllat, a més de caminar, mantinc la ment ocupada; altres, quan em sento més perceptiu, em dedico a contemplar tot el paisatge, els arbres, els camps, les escombraries, la sequedat, el temps, el cel... Un dia d'aquests vaig agafar un petit ocell de colors variats, molt bonic, que no podia volar degut a la fred o un cop mal donat. Seguint l'instint, pensava portar-lo a casa i donar-li allotjament (gàbia). Però estava tant atemorit i indefens, que el vaig deixar anar... Potser així tindria més possibilitat de morir, però al menys ho faria en el seu estat

natural: LA LLIBERTAT.

Us semblaraà primari o ingenu aquest concepte de la llibertat, o si voleu norma moral de comportament, però tinc clar que alamenys en la meua parcela, encara impera la meua lògica, a pesar que tot sovint em pregunto el perquè de tants milions amb armament, quan tants milions de persones es moren de gana.

—Quina farsa és, parlar de necessitat de defensa per a la protecció contra un possible atac enemic, quan amb l'armament atòmic existent, és pot destruir un país, des de l'altre punta del món. —Per què després de tantes guerres, revolucions, morts inútils..., segueix manant qui paga més? Podríem escriure més i més per quès, però manquen respostes.

Ha existit un Gandhi, un Crist, però qui, i de quina manera se'ls ha seguit? —Amor, pacifisme, Pau...: —Qui hi ha a Llagostera, a Catalunya, al món, que tingui PODER (malaïda paraula) i que actuï segons el vertader sentit d'aquests mots?

La terra, està dominada per la gent de "calés", per si algú no ho sabia... O potser sóc jo que no m'ho acabo de creure...? —I pensar que treballo a la banca!!

Joan Ventura Brugulat
19-gener-81

Dibuix: Ramon

opinió

SIMPLEMENT UNA LAMENTACIÓ

A voltes estem cansats, molt cansats, perquè no trobem allò que voldríem trobar, perquè no sabem què volem trobar.

Avui que estic trist, vull escriure aquestes ratlles. Avui que estic cansat, vull que penseu amb mi.

Sentiments confusos, paraules tallades, pensaments estranys.

Potser, més valdria sumir-nos en el més profund dels somnis i oblidar-nos de la realitat, ignorar-la. Però NO; prefereixo afrontar-la sense necessitat de volar, sense necessitat de caure en la inconsciència.

Els uns, es creuen déus en la seva ignorància, els altres es creuen super-homes en la seva complexa misèria, i jo, continuo aquí, amb els meus deliris de grandesa.

Tot és vanitat!!!

Grouxo Marx ja ho deia: "Vàrem sortir del no-res per arribar als més alts cims de la misèria", la llàstima és que nosaltres encara no hem sortit del no-res.

Però per què serveix lamentar-nos? L'únic que aconseguim amb aquestes lamentacions és **conformar-nos**.

Si quan ens pregunten: "Què hay?" contestem "Sí, mire, dentro de una hora a comer", i baixem la mirada amb un petit somriure, i després parlem de política, de la societat, i critiquem, i ens lamentem, i ho engegum tot a passeig.

Potser el què ens passa és que estem desorientats?

Un que fuig

"1.000 DIES DE LLAGOSTERA"

La projecció d'aquesta pel·lícula, repàs de gairebé 3 anys de la història del nostre poble, omplí el cinema del Casino Llagosterenc de gom a gom. En molt poques ocasions es veu així. L'explicació segurament ve donada pel "tothom a vingut a veure's" que algú comentà la mitja part.

Deixant al marge la qualitat de les imatges i les dificultats tècniques per projectar-la en la sala del Casino, em sortit amb la impressió de que l'elecció dels fets i instants de la vida del poble fou una mica arbitrària, sense planificació. Oblits greus com l'11 de setembre, el Solstici d'Estiu, el naixement d'aquesta Revista (fet important pel món cultural del poble), junt amb més instants de la vida quotidiana (el treball, el mercat, etc.), cosa que restà objectivitat a aquesta visió de gairebé 3 anys a Llagostera.

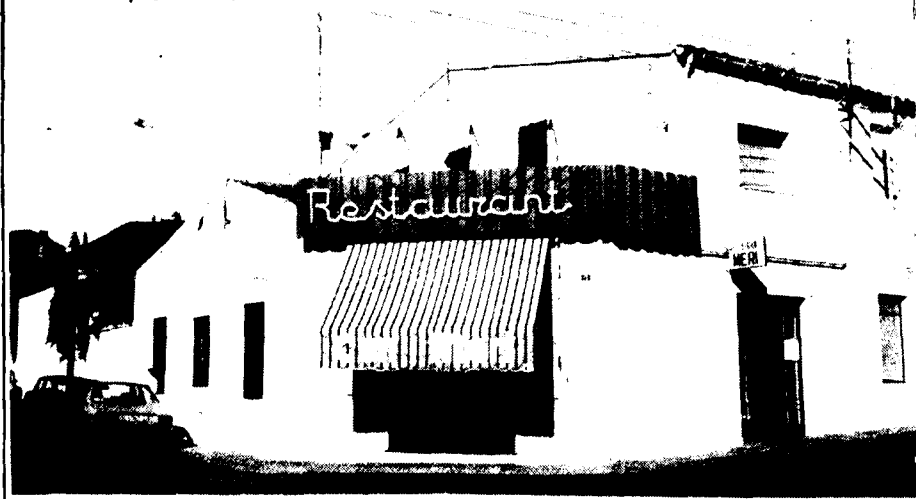
A la fi, crec que el seu valor no és tan fílmic ni documental com anecdòtic i sentimental. No és la meua intenció ésser massa crític amb la pel·lícula, l'empresa era realment difícil i la iniciativa dels realitzadors és interessant i d'agraciar.

Sobre el que si cal fer Autocrítica és de la sensació de pobresa cultural que s'extrau de la seva visió. Sensació, malgrat els oblits, desgraciadament real. Vivim en un poble pobre culturalment, almenys a nivell de col·lectivitat (de fet aquesta pobresa és extensiva a tots els països de l'Estat), les associacions i entitats no funcionen i l'Ajuntament, quant a cultura, s'han mantingut pràcticament a la mateixa altura dels anteriors, fent tan sols el que ha sortit al pas, i en general les poques iniciatives no tenen mai l'acollida necessària.

Sovint se sent comentar que estem patint una crisi de cultura i a continuació preguntem: Què farem amb la cultura? Vaig llegir una resposta que em va agradar especialment: Això mateix, senyors, això mateix: Cultura.

Enric

Entreu, seieu i demaneu la bona cuina catalana. Especialitats úniques gironines. Es permet entrar a la cuina.

Can Meri.

Almogàvares, 17 - Teléf. (972) 83 01 80

LLAGOSTERA (Girona)

racó dels poetes

Esta poesía trata sobre un hombre que al llegar a los 60 años se da cuenta que no ha dejado nada atrás, solo una horrible guerra y su juventud, se siente fracasado y demasiado viejo para empezar de nuevo y hacer realidad aquello que tanto había soñado.

Al ver que se han obstaculizado sus sueños y deseos de grandeza, se esconde en la Iglesia para así callar sus penas y poder morir por Dios.

QUISIERA SER LO QUE NO FUI

Sus pasos son cortos y lentos, sus piernas, ¿Cuánto habrán tenido que soportar al hacer tan largo recorrido? (El motorista

se ha equivocado de camino, pero cuando se da cuenta ya no le queda gasolina para volver). ¡Mira hacia adelante con 60 años auestas y sin ningún porvenir!

Su cuerpo jorobado, su espalda chafada por el sobreesfuerzo de la esclavitud social trabajadora. (La pequeña hormiga carga sobre su cuerpo granos de cebada y trigo, para poder pasar el invierno.) ¡Tuvo que trabajar mucho para sobrevivir!

Su mirada triste, sus ojos pequeños y rojos, rojos de haber visto morir tanta gente, rojos de haber vista tanta enemistad y guerras, rojos por haber soportado el calor de un sol quemadero y cegador. (Aquella mula vieja

ha recibido muchas palizas en su vida, pero ahora se ha vuelto inmune a ellas, ya no le hacen daño.) ¡A veces es mejor olvidar que padecer!

Sus labios casi no pueden reír, su boca, sus dos dientes propios ya casi no le pertenecen (la casa se va en ruinas por falta de material), habrá de pegar dos mas de postizas (se instalan en roulots por poco tiempo).

Va a la Iglesia, se arrodilla y reza, su corazón expresa franqueza (el pájaro ya no puede volar, pronto no podrá cantar).

Oiremos pocos lamentos por falta de libertad, aquí se acabará su historia. ¡Por fin podrá descansar!

Sole-dad (Michael)

ELEGIA DEL MEU POBLE

*Torna'm l'anyokament de la meva Terra
quan torno Amèrica endins com si fugís
ara no fujo no, com després de la guerra...
la família d'allà n'imposa un compromís.*

*Però els recons llunyans que deixo enrera
no els he oblidat per sempre ni del tot,
em queda la dolçor de Llagostera
que mai ha estat fora del meu cor.*

*Aquell campanar tant ple de simbolisme
aquells voltants on m'he criat
les coses de l'entorn les porto a dintre
relicari d'un amor ben arrelat.*

*Encara veig les flors que recollia
per adornar de la casa el menjador,
el cistell de l'avi, amb raïms de la vinya
lloents i dolços, que feien vi tant bo.*

*Encara recordo a la mare que rentava
adelarada, com sempre, la roba al rieró
i jo, quan mentrestant percava
les granotes entre crits d'emoció.*

*Són més de vuitanta anys que duc a sobre
em sembla de què no pugui ésser.
Clucaré els ulls, amb una revolada
i el meu món serà presè tornat a res.*

*Depensar que el campanar seguirà altíssim
desafiant la tramuntana, el sol i el fred...
Voldria morir aquí, ben fidelíssim...
Qui sap si el meu desig serà complert !*

Josep Calvet

Hostal

Mas Roure

La bona cuina
de pages

Llagostera 830341

L'ASSOCIACIÓ FA SABER:

A principis del 1978, vuit llagosterencs firmàvem una carta de salutació a tot el poble, convidant-lo a participar en la creació de l'AA. VV. amb l'única raó de treballar i vetllar per Llagostera i el seu esdevenir.

Durant aquest temps, l'AA. VV. ha endegat diverses tasques de problemàtica municipal (assistència als plens, tractament i reivindicació de tot el què es considerava d'interès majoritari: la Casa de l'Estanc, el Rec, Urbanitzacions, etc.), tasques de tipus cultural (conferències de sexologia, teatre, etc.), problemàtica ecològica, diversió (Solstici d'Estiu) i participació en Col·lectius del poble.

L'any passat, vàrem començar a editar el Butlletí, per omplir el buit informatiu i cultural que hi ha a Llagostera.

Però al mes de desembre, una vegada més, la continuïtat de l'AA. VV., i en conseqüència el Butlletí, estava en dificultats. Després de diverses convocatòries, en la reunió corresponent al 9 de gener del 1981, s'efectuà el canvi de Junta —per haver dimitit totalment l'anterior—. Quedant constituïda així:

President: Amadeu Rovira Ferrer.

Sots-President: Enric Ramionet Lloveras.

Secretària: Vicenta Casamitjana Juventeny.

Tresorer: Miquel Trias Garriga.

Degut a la gran tasca que comporta l'edició del Butlletí, i a la situació actual de l'AA. VV., la nova Junta en principi només serà a efectes legals i burocràtics, ja que el vertader òrgan decisor de l'Associació és l'Assemblea. Per tant ha de quedar clar el compromís que acceptem la Junta entrant,

S'acordà que les Assemblees seran el segon divendres de cada mes.

Associació de Veïns

agenda

Ajuntament	83 03 75
Guàrdia Civil	83 00 38
Hospital Municipal	83 00 65
Farmàcia Saurí	83 03 50
Creu Roja	83 02 54
Creu Roja (urgències)	83 06 09
Jutjat de Pau	83 02 18
Correus	83 01 11

PER A LA CULTURA

I LA INFORMACIÓ,

FES-TE SUBSCRIPTOR!

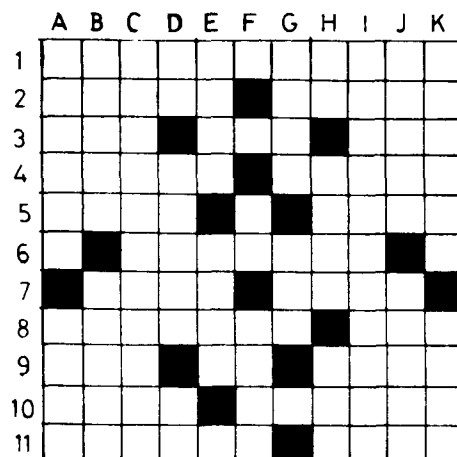
"BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA"

nº 3

MOTS TACRONES

HORIZONTALS: 1.—Dit del que va diferint la feina. 2.—Substància usada per les dones per embellir-se la cara. Animal que ancara mama. 3.—Unitat d'informació a la Cibermètica. Despullada. Tros de paper on consta el dret de rebre diners o altres beneficis. 4.—Imputa un acte delictuós. Gentussa. 5.—Proferirà, pronunciarà. (Al revés) Eina per remenar terra. 6.—Instrument, estri. 7.—En aquell lloc. Moble per dormir-hi. 8.—Escollides. Paraula. 9.—Rata. (Al revés) Femení d'En. Animal salvatge. 10.—(Al revés) Satisfag el que dec. Pintura il·lustrada. 11.—Vestit eclesíastic. (Al revés) Terme infantil per designar el cavall.

VERTICALS: A.—Ajutant d'un pastor. Part d'una cosa. B.—Allò que hom està obligat a fer pel càrrec que ocupa. Regió espanyola. C.—Qualitat de natural. Afirmació. Tros de terreny pla al cim d'una muntanya. Alimen fet de farina. E.—Volcà de Sicília. Cèl·lebre òpera de Verdi. F.—Metall noble. Paret prima. G.—Proveït d'ales. Pronom. I.—Estat del que està revellit. Distància a recórrer en una excursió o en una cursa. Sarment. K.—Part de la vora de la casaca que es doblega enfora. Acció de tastar.

SOLUCIO AL NUM. 2

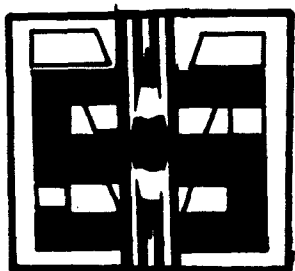
1.—Generalitat. 2.—Aliga. Llera. 3.—Rin. Urà. CRS. 4.—Ràfec. Canat. 5.—Isod. U. Lona. 6.—C. Mantell. R. 7.—Mate. Pioc. 8.—aiN. Ida. Gos. 9.—Trinxeraire. 10.—Urea. U. Vert. 11.—Raspa. Pinsos.

A.—Garric. Atur. B.—Elias. Mirra. C.—Nifomanies. D.—eG. Edat. Nap. E.—Rauc Neix. A. F.—A. R. Ut. Deu. G.—LLac. épaR. P. H.—IL. Allí. Avi. I.—Tecnologies. J.—Arràn. Corro. K.—Tastar. Sets.

BLACK CAT

OBERT DES DE LES 12 HORES DEL MATÍ
MÚSICA AMBIENTAL

Us convida a
passar els moments
bons i agradables
en un ambient
selecte i acollidor

Espectacles

mundi show

Juan Planas

discoteca

CASINO

PAU CASALS, 5 - TEL. 83 01 66 - 83 02 00

Llagostera

SEAT

Servicio Oficial n.º 05.258

Taller Casas

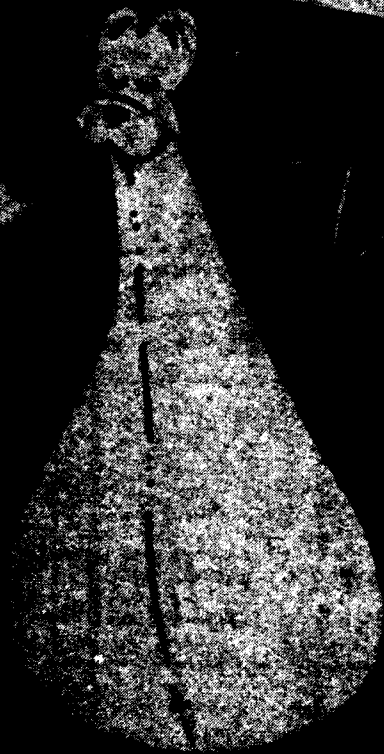
VEA NUESTROS NUEVOS MODELOS
PANDA, RITMO DIESEL,

Y 131 DIESEL SUPER 2500

C/. Camprodón, 49 - Tels. 83 02 25 i 83 02 37

LLAGOSTERA (Girona)

1980!

el estilo diferente y
los precios más bajos